

Επίσημη Εφημερίδα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 95

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

28 Απριλίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 95/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 82 της 14.4.2007	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 95/02	Υπόθεση C-95/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — British Airways plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Virgin Atlantic Airways Ltd (Αίτηση αναιρέσεως — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αεροπορική εταιρία — Συμφωνίες που συνήφθησαν με τα πρακτορεία ταξιδιών — Πριμοδοτήσεις που συνδέονται με την αύξηση των πωλήσεων εισιτηρίων της εν λόγω εταιρίας κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου σε σχέση με μία περίοδο αναφοράς — Πριμοδοτήσεις που καταβάλλονται για το σύνολο των εισιτηρίων που πωλήθηκαν κατά την συγκεκριμένη περίοδο και όχι μόνο για τα εισιτήρια που πωλήθηκαν μετά την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου πωλήσεων)	2
2007/C 95/03	Υπόθεση C-292/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler κατά Finanzamt Bonn-Innenstadt (Φορολογία εισοδήματος — Πίστωση φόρου κατά τη φορολόγηση μερισμάτων που διανέμονται από εγχώριες εταιρίες — Άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Περιορισμός διαχρονικών αποτελεσμάτων δικαστικής αποφάσεως)	2

2007/C 95/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-338/04, C-359/04 και C-360/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Μαρτίου 2007 [αιτήσεις των Tribunale di Larino και Tribunale di Teramo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Massimiliano Placanica (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04) (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελευθερία παροχή υπηρεσιών — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Τυχρά παίγνια — Συγκέντρωση στοιχείων επί αθλητικών εκδηλώσεων — Προϋπόθεση παραχωρήσεως αδειας από τις αρμόδιες αρχές — Αποκλεισμός επιχειρήσεων που έχουν συσταθεί υπό ορισμένες μορφές κεφαλαιουχικών εταιριών — Προϋπόθεση χορηγήσεως αδειας από την αστυνομία — Ποινικές κυρώσεις) 3
2007/C 95/05	Υπόθεση C-354/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Βασιλείου της Ισπανίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκή Ένωση — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Κοινές θέσεις 2001/931/ΚΕΠΠΑ, 2002/340/ΚΕΠΠΑ και 2002/462/ΚΕΠΠΑ — Μέτρα σχετικά με πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Αγωγή αποζημιώσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 4
2007/C 95/06	Υπόθεση C-355/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Segi, Arait Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Βασιλείου της Ισπανίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκή Ένωση — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Κοινές θέσεις 2001/931/ΚΕΠΠΑ, 2002/340/ΚΕΠΠΑ και 2002/462/ΚΕΠΠΑ — Μέτρα σχετικά με πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 4
2007/C 95/07	Υπόθεση C-524/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) — (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Φόρος εταιριών — Τόκοι δανείων καταβαλλόμενοι σε συνδεδεμένη εταιρεία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα — Χαρακτηρισμός της καταβολής τόκων ως διανομής κερδών — Συνοχή του φορολογικού συστήματος — Φοροδιαφυγή) 5
2007/C 95/08	Υπόθεση C-29/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Kaul GmbH, Bayer AG (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινωνικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παρουσίαση νέων γεγονότων και αποδεικτικών στοιχείων προς στήριξη προσφυγής ασκήθειας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ) 6
2007/C 95/09	Υπόθεση C-34/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Καθεστώς κοινωνικών ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 — Τομέας του βοείου κρέατος — Κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 — Διαθέσιμη καλλιεργούμενη για την παραγωγή ζωοτροφών έκταση — Έννοια — Ειδική πριμοδότηση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Έκταση πλημμυρίσασα προσωρινώς κατά την κρίσιμη περίοδο) 6
2007/C 95/10	Υπόθεση C-35/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH κατά Ministero delle Finanze (Ογδοη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 5 — Υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας — Φόρος αχρεωστήτως καταβληθείς — Λεπτομέρειες επιστροφής) 7
2007/C 95/11	Υπόθεση C-54/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εισαγωγή αυτοκινήτου ταξινομημένου σε άλλο κράτος μέλος — Υποχρέωση λήψης άδειας διαμετακόμισης) 7

2007/C 95/12	Υπόθεση C-176/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KVZ retet GmbH κατά Republik Österreich (Απόβλητα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Παρακολούθηση και έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων — Ζωικά άλευρα) 8	8
2007/C 95/13	Υπόθεση C-289/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Rovaniemen hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Länsstyrelsen i Norrbottens län κατά Lapin liitto (Κανονισμός (ΕΚ) 1685/2000 — Παράρτημα — Σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 — Διαρθρωτικά Ταμεία — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Συνυπολογισμός των γενικών εξόδων) 8	8
2007/C 95/14	Υπόθεση C-391/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan de Nul NV κατά Hauptzollamt Oldenburg (Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Απαλλαγή από τον φόρο επί των πετρελαιοειδών — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Έννοια της «ναυσιπλοΐας στα κοινοτικά ύδατα») 9	9
2007/C 95/15	Υπόθεση C-432/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd κατά Justitiekanslern (Αρχή της ένδικης προστασίας — Εθνική νομοθεσία μη προβλέπουσα αυτοτελή προσφυγή για την αμφισβήτηση της συμβατότητας εθνικής διατάξεως με το κοινοτικό δίκαιο — Δικονομική αυτονομία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Προσωρινή προστασία) 9	9
2007/C 95/16	Υπόθεση C-441/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του cour administrative d'appel de Douai (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Roquette Frères κατά Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης — Ισογλυκόζη — Καθορισμός των βασικών ποσοτήτων για τη χορήγηση των ποσοτώσεων παραγωγής — Ισογλυκόζη παραγόμενη ως ενδιάμεσο προϊόν — Άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 — Άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2000 — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1745/2002 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1739/2003 — Έλλειψη νομιμότητας κοινοτικής πράξεως προβληθείσα ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου — Υποβολή προδικαστικού ερωτήματος για την εκτίμηση του κύρους — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις — Απαράδεκτο προσφυγής ακυρώσεως της κοινοτικής πράξεως) 10	10
2007/C 95/17	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-447/05 και C-448/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αιτήσεις του Cour d'appel de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05) κατά Administration des douanes et droits indirects (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Μέτρα εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Παράρτημα 11 — Μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων — Συσκευές τηλεοράσεως — Έννοια της μεταποίησης ή της ουσιαστικής επεξεργασίας — Κριτήριο της προστιθέμενης αξίας — Ισχύς) 11	11
2007/C 95/18	Υπόθεση C-44/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht des Landes Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerlach und Co. mbH κατά Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Τελωνειακή ένωση — Κοινοτική διαμετακόμιση — Απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως διαμετακομίσεως ή του τόπου τελείσεως της παραβάσεως — Προθεσμία τριών μηνών — Χορήγηση προθεσμίας μεταγενέστερη της αποφάσεως περί εισπράξεως εισαγωγικών δασμών) 11	11
2007/C 95/19	Υπόθεση C-45/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht des Landes Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Campina GmbH & Co., πρώην TUFFI Campina emzett GmbH κατά Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά — Ελάχιστη υπέρβαση της προθεσμίας κοινοποιήσεως του ετήσιου πίνακα υπολογισμών — Πρόστιμο — Κανονισμός (ΕΟΚ) 536/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1001/98 — Άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Κανονισμός (ΕΚ) 1392/2001 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος — Αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης χρηματικής ποινής) 12	12

2007/C 95/20	Υπόθεση C-139/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2002/96/EK και 2003/108/EK — Απόβλητα — Είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού) 12	12
2007/C 95/21	Υπόθεση C-160/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/51/EK — Δικαιώματα των εταιριών — Ετήσιοι λογαριασμοί εταιριών ορισμένων μορφών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 13	13
2007/C 95/22	Υπόθεση C-171/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve dış Ticaret AŞ κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου προγενέστερου εθνικού σήματος — Κίνδυνος συγχύσεως) 13	13
2007/C 95/23	Υπόθεση C-203/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/16/ΕΟΚ — Ιατροί — Αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη) 14	14
2007/C 95/24	Υπόθεση C-327/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/14/EK — Θέσπιση γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλευσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 14	14
2007/C 95/25	Υπόθεση C-406/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Παραπομπή στο Πρωτοδικείο) 15	15
2007/C 95/26	Υπόθεση C-17/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2007 η Wineke Neirinck κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-494/04, Neirinck κατά Επιτροπής 15	15
2007/C 95/27	Υπόθεση C-49/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (Ελλάς) στις 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Μοτοσυκλετιστική Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε) κατά Ελληνικού Δημοσίου 16	16
2007/C 95/28	Υπόθεση C-52/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Marknadsdomstolen (Σουηδία) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 — Kanal 5 Ltd και TV 4 AB κατά Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM) 17	17
2007/C 95/29	Υπόθεση C-55/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Bozen (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2007 — Othmar Michaeler και Subito GmbH κατά Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen 17	17
2007/C 95/30	Υπόθεση C-56/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Bozen (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler και Subito GmbH κατά Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen 18	18
2007/C 95/31	Υπόθεση C-57/07: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 18	18
2007/C 95/32	Υπόθεση C-61/07: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 18	18

2007/C 95/33	Υπόθεση C-67/07: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	19
2007/C 95/34	Υπόθεση C-73/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 12 Φεβρουαρίου 2007 — Tietosuojavaltuutettu	19
2007/C 95/35	Υπόθεση C-75/07: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	20
2007/C 95/36	Υπόθεση C-76/07: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	20
2007/C 95/37	Υπόθεση C-84/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	21
2007/C 95/38	Υπόθεση C-85/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	21
2007/C 95/39	Υπόθεση C-88/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	22
2007/C 95/40	Υπόθεση C-89/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	23
2007/C 95/41	Υπόθεση C-90/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	23
2007/C 95/42	Υπόθεση C-92/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	23
2007/C 95/43	Υπόθεση C-93/07: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	24
2007/C 95/44	Υπόθεση C-97/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia στις 20 Φεβρουαρίου 2007 — Doña Rosa Méndez López κατά Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	24
2007/C 95/45	Υπόθεση C-98/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 21 Φεβρουαρίου 2007 — Nordania Finans A/S και BG Factoring A/S κατά Skatteministeriet	25
2007/C 95/46	Υπόθεση C-101/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2007 η Coop de France Bétail et Viande, πρώην Fédération Nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στις υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, FNCBV κλπ. κατά Επιτροπής	25
2007/C 95/47	Υπόθεση C-105/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2007 — L.V. Lammers & Van Cleff κατά Βελγικού Δημοσίου	26
2007/C 95/48	Υπόθεση C-106/07: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	26
2007/C 95/49	Υπόθεση C-107/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2007 ο Friedrich Weber κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-290/05, Friedrich Weber κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	26

2007/C 95/50	Υπόθεση C-109/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Prud'homie de pêche de Martigues (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2007 — Jonathan Pilato κατά Jean-Claude Bourgault	27
2007/C 95/51	Υπόθεση C-110/07 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Φεβρουαρίου 2007 η Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), η Fédération nationale bovine (FNB), η Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) και οι Jeunes Agriculteurs (JA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, FNCBV κ.λπ. κατά Επιτροπής	28
2007/C 95/52	Υπόθεση C-111/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Ισπανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2007 — José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez κατά Πριγκιπάτου των Αστουριών	28
2007/C 95/53	Υπόθεση C-114/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	29
2007/C 95/54	Υπόθεση C-115/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	29
2007/C 95/55	Υπόθεση C-116/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	29
2007/C 95/56	Υπόθεση C-117/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	30
2007/C 95/57	Υπόθεση C-118/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	30
2007/C 95/58	Υπόθεση C-120/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	31
2007/C 95/59	Υπόθεση C-121/07: Προσφυγή της 28 Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	31
2007/C 95/60	Υπόθεση C-122/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 η Eurostrategies SPRL κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-203/06, Eurostrategies sprl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	32
2007/C 95/61	Υπόθεση C-123/07: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	32
2007/C 95/62	Υπόθεση C-124/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 2 Μαρτίου 2007 — J.C.M. Beheer BV κατά Staatssecretaris van Financiën	33
2007/C 95/63	Υπόθεση C-134/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Jaworznie (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 7 Μαρτίου 2007 — Piotr Kawala κατά Gmina Miasta Jaworzna	33
2007/C 95/64	Υπόθεση C-145/07: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	33
2007/C 95/65	Υπόθεση C-146/07: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	34

2007/C 95/66	Υπόθεση C-147/07: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	34
2007/C 95/67	Υπόθεση C-148/07: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας	34
2007/C 95/68	Υπόθεση C-71/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	35
2007/C 95/69	Υπόθεση C-124/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	35
2007/C 95/70	Υπόθεση C-282/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) κατά Miloslav Lev	35

Πρωτοδικείο

2007/C 95/71	Υπόθεση T-215/03: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Sigla κατά ΓΕΕΑ — Elleni Holding BV (VIPS) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος VIPS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα VIPS — Άρθρο 8, παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Αρχή του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον — Δικαιώματα άμυνας)	36
2007/C 95/72	Υπόθεση T-402/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2007 — Καταλαγαριανάκης κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό και κλιμάκιο — Εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 5, άρθρο 31, παράγραφος 2, άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, άρθρα 45 και 62 του ΚΥΚ»)	36
2007/C 95/73	Υπόθεση T-430/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2007 — Dascalu κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό και κλιμάκιο — Εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 5, άρθρο 31, παράγραφος 2, άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, άρθρα 45 και 62 του ΚΥΚ»)	37
2007/C 95/74	Υπόθεση T-107/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 2007 — Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές πυριτιούχου μετάλλου καταγωγής Ρωσίας — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια)	37
2007/C 95/75	Υπόθεση T-110/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαρτίου 2007 — Sequeira Wandschneider κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολόγησης 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Αιτιολογία — Αξιολόγηση των προσόντων — Αποδεικτικά στοιχεία — Αγωγή αποζημιώσεως)	38
2007/C 95/76	Υπόθεση T-339/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007 — France Télécom κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Απόφαση διατάσσει τη διενέργεια ελέγχου — Αγαστή συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια — Αγαστή συνεργασία με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού — Αιτιολογία — Αναλογικότητα»)	38
2007/C 95/77	Υπόθεση T-340/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007 — France Télécom κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Απόφαση διατάσσει τη διενέργεια ελέγχου — Αγαστή συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια — Αγαστή συνεργασία με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αιτιολογία — Αναλογικότητα — Νέος λόγος ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)	39

2007/C 95/78	Υπόθεση T-230/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2007 — Golf USA κατά ΓΕΕΑ (GOLF USA) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GOLF USA — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα») 39	39
2007/C 95/79	Υπόθεση T-322/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Brinkmann κατά ΓΕΕΑ — Terra Networks (Terranus) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος Terranus — Προγενέστερο κοινοτικό και εθνικό εικονιστικό σήμα terra — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 39	39
2007/C 95/80	Υπόθεση T-364/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Saint-Gobain Pam κατά ΓΕΕΑ — Proamsa (PAM PLUVIAL) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PAM PLUVIAL — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα PAM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόδειξη της χρήσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 40	40
2007/C 95/81	Υπόθεση T-455/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2007 — Beyatli και Candan κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού — Προθεσμίες — Διοικητική ένσταση — Απαράδεκτο) 40	40
2007/C 95/82	Υπόθεση T-44/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — SP Entertainment Development κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής — Απαράδεκτο) 40	40
2007/C 95/83	Υπόθεση T-91/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Sinara Handel κατά Συμβουλίου και Επιτροπής («Παρεμπίπτοντα ζητήματα — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή αποζημιώσεως — Διαφυγόν κέρδος — Αίτημα επιστροφής δασμών αντντάμπινγκ — Αναρμοδιότητα») 41	41
2007/C 95/84	Υπόθεση T-205/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ρήτρα διατησίας — Πρόγραμμα eContent — Καταγγελία συμβάσεως — Εξόφληση — Απαράδεκτο) 41	41
2007/C 95/85	Υπόθεση T-310/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών — Ανάλυση του αραβοσίτου από τους οργανισμούς παρεμβάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1572/2006 — Έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα) 42	42
2007/C 95/86	Υποθέσεις T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R και T-313/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2007 — FMC Chemical κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ) («Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων — Απαράδεκτο») 42	42
2007/C 95/87	Υπόθεση T-383/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Icuina Com κατά Κοινοβουλίου («Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Κατάργηση της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων») 42	42
2007/C 95/88	Υπόθεση T-397/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2007 — Dow AgroSciences κατά EFSA (Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Αίτημα αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων — Απαράδεκτο) 43	43

2007/C 95/89	Υπόθεση T-416/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Δεν συντρέχει το επείγον») 43	43
2007/C 95/90	Υπόθεση T-49/07: Προσφυγή/αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Fahas κατά Συμβουλίου 43	43
2007/C 95/91	Υπόθεση T-50/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής 44	44
2007/C 95/92	Υπόθεση T-51/07: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2007 — Agrar-Invest-Tatschl κατά Επιτροπής 45	45
2007/C 95/93	Υπόθεση T-53/07: Προσφυγή της Trade-Stomil κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2007 45	45
2007/C 95/94	Υπόθεση T-56/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-122/05, Οικονομίδης κατά Επιτροπής 46	46
2007/C 95/95	Υπόθεση T-57/07: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — E. ON Földgáz Trade κατά Επιτροπής 47	47
2007/C 95/96	Υπόθεση T-58/07: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — BYK-Chemie κατά ΓΕΕΑ (Substance for Success) 48	48
2007/C 95/97	Υπόθεση T-59/07: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής 48	48
2007/C 95/98	Υπόθεση T-60/07: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής 49	49
2007/C 95/99	Υπόθεση T-61/07: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής 49	49
2007/C 95/100	Υπόθεση T-62/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής 50	50
2007/C 95/101	Υπόθεση T-63/07: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2007 — Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Exportaciones Aceiteras Fedeliva (tosca de FEDEOLIVA) 50	50
2007/C 95/102	Υπόθεση T-64/07: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («350») 51	51
2007/C 95/103	Υπόθεση T-65/07: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («250») 51	51
2007/C 95/104	Υπόθεση T-66/07: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («150») 52	52
2007/C 95/105	Υπόθεση T-67/07: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007 — Ford Motor κατά ΓΕΕΑ (FUN) 52	52
2007/C 95/106	Υπόθεση T-70/07: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Cantieri Navali Termoli κατά Επιτροπής 52	52
2007/C 95/107	Υπόθεση T-71/07: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2007 — Icuna.Com κατά Κοινοβουλίου 53	53
2007/C 95/108	Υπόθεση T-74/07: Προσφυγή της 12ης Μαρτίου 2007 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής 54	54

2007/C 95/109	Υπόθεση T-78/07: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2007 — IXI Mobile κατά ΓΕΕΑ — Klein (IXI) 54	54
2007/C 95/110	Υπόθεση T-79/07: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos κατά ΓΕΕΑ — Polaris Software Lab (POLARIS) 55	55
2007/C 95/111	Υπόθεση T-80/07: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2007 — JanSport Apparel κατά ΓΕΕΑ (BUILT TO RESIST) 55	55
2007/C 95/112	Υπόθεση T-198/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme κ.λπ. κατά Επιτροπής 56	56

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 95/113	Υπόθεση F-111/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001-2002) 57	57
2007/C 95/114	Υπόθεση F-1/07 R: Διάταξη του Προέδρου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Μαρτίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτημα αναστολής εκτελέσεως — Επείγον — Δεν υφίσταται) 57	57
2007/C 95/115	Υπόθεση F-12/07: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — O'Connor κατά Επιτροπής 57	57
2007/C 95/116	Υπόθεση F-15/07: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — K κατά Κοινοβουλίου 58	58
2007/C 95/117	Υπόθεση F-19/07: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Μαρτίου 2007 — Kerelon κατά Επιτροπής 58	58
2007/C 95/118	Υπόθεση F-22/07: Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2007 — Lafili κατά Επιτροπής 59	59
2007/C 95/119	Υπόθεση F-58/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαρτίου 2007 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής 60	60
2007/C 95/120	Υπόθεση F-100/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαρτίου 2007 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής 60	60

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 95/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 82 της 14.4.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 69 της 24.3.2007

EE C 56 της 10.3.2007

EE C 42 της 24.2.2007

EE C 20 της 27.1.2007

EE C 331 της 30.12.2006

EE C 326 της 30.12.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — British Airways plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Virgin Atlantic Airways Ltd

(Υπόθεση C-95/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αεροπορική εταιρία — Συμφωνίες που συνήφθησαν με τα πρακτορεία ταξιδίων — Πριμοδοτήσεις που συνδέονται με την αύξηση των πωλήσεων εισιτηρίων της εν λόγω εταιρίας κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου σε σχέση με μία περίοδο αναφοράς — Πριμοδοτήσεις που καταβάλλονται για το σύνολο των εισιτηρίων που πωλήθηκαν κατά την συγκεκριμένη περίοδο και όχι μόνο για τα εισιτήρια που πωλήθηκαν μετά την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου πωλήσεων)

(2007/C 95/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: British Airways plc (εκπρόσωποι: R. Subiotto, solicitor, R. O'Donoghue, barrister, και W. Wood, QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver, A. Nijenhuis και M. Wilderspin), Virgin Atlantic Airways Ltd (εκπρόσωποι: J. Scott, solicitor, C. West, barrister, και N. Green, QC)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-219/99, British Airways plc κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμο το αίτημα για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 1994, περί της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 82 της Συνθήκης (IV/D-2/34.780 — Virgin κατά British Airways) για τις συμφωνίες μεταξύ της British Airways και ταξιδιωτικών πρακτόρων, οι οποίες προβλέπουν συστήματα καταβολής προμηθειών και άλλων πλεονεκτημάτων ανάλογα με την αύξηση του όγκου των πωλήσεων εισιτηρίων της εν λόγω αεροπορικής εταιρίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την British Airways plc στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 106 της 30.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler κατά Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Υπόθεση C-292/04) ⁽¹⁾

(Φορολογία εισοδήματος — Πίστωση φόρου κατά τη φορολόγηση μερισμάτων που διανέμονται από εγχώριες εταιρίες — Άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Περιορισμός διαχρονικών αποτελεσμάτων δικαστικής αποφάσεως)

(2007/C 95/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

κατά

Finanzamt Bonn-Innenstadt

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Köln — Ερμηνεία των άρθρων 56 και 58 ΕΚ — Σύστημα φόρου εισοδήματος που προβλέπει «πίστωση φόρου» για τα διανεμόμενα από τις ημεδαπές εταιρίες μερίσματα, εξαιρουμένων των μερισμάτων που διανέμουν εταιρίες έχουσες την έδρα τους σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν φορολογική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση διανομής μερισμάτων από κεφαλαιουχική εταιρία, μέτοχος που υπέχει γενική φορολογική υποχρέωση σε κράτος μέλος δικαιούται πίστωση φόρου, που υπολογίζεται σε σχέση με τον φορολογικό συντελεστή των διανεμομένων κερδών στο πλαίσιο του φόρου εταιριών, όταν η διανεμόμενη εταιρία είναι εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος, ενώ δεν τη δικαιούται όταν η εν λόγω εταιρία είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 228 της 11.9.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Μαρτίου 2007 [αιτήσεις των Tribunale di Larino και Tribunale di Teramo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Massimiliano Placanica (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-338/04, C-359/04 και C-360/04) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Τυχρά παίγνια — Συγκέντρωση στοιχείων επί αθλητικών εκδηλώσεων — Προϋπόθεση παραχωρήσεως αδείας από τις αρμόδιες αρχές — Αποκλεισμός επιχειρήσεων που έχουν συσταθεί υπό ορισμένες μορφές κεφαλαιουχικών εταιριών — Προϋπόθεση χορηγήσεως αδείας από την αστυνομία — Ποινικές κυρώσεις)

(2007/C 95/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούντα δικαστήρια

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Κατηγορούμενοι των ποινικών δικών ενώπιον των αιτούντων δικαστηρίων

Massimiliano Placanica (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Larino — Ερμηνεία των άρθρων 43 επ. ΕΚ και 49 ΕΚ και της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-243/01, Gambelli κ.λπ. — Εθνικός νόμος ο οποίος επιβάλλει ποινικές κυρώσεις για την προώθηση και τη συγκέντρωση στοιχείων επί διαφόρων εκδηλώσεων και, ειδικότερα, επί αθλητικών εκδηλώσεων — Συγκέντρωση στοιχείων, δια της τηλεματικής, από επιχείρηση η οποία δεν διαθέτει άδεια για λογαριασμό εταιρίας που ασκεί δραστηριότητες, κατόπιν αδείας, εντός άλλου κράτους μέλους.

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα την άσκηση δραστηριοτήτων συγκεντρώσεως, αποδοχής, καταχωρίσεως και διαβίσεως προτάσεων στοιχείων, ιδίως επί αθλητικών εκδηλώσεων, ελλείψει παραχωρήσεως αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορηγήσεως αδείας από την αστυνομία του οικείου κράτους μέλους συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που προβλέπουν, αντιστοίχως, τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 2) Στα αιτούντα δικαστήρια εναπόκειται να διαπιστώσουν αν η εθνική κανονιστική ρύθμιση, καθόσον περιορίζει τον αριθμό των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων, συμβάλλει πράγματι στην επίτευξη του σκοπού της αποτροπής της εκμεταλλεύσεως των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτό για εγκληματικούς σκοπούς ή για απάτες.
- 3) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο των κύριων δικών, η οποία απέκλειε και εξακολουθεί να αποκλείει από τον τομέα των τυχερών παιγνίων τις επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί υπό τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρίας, της οποίας οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.
- 4) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο των κύριων δικών, η οποία επιβάλλει ποινικές κυρώσεις σε πρόσωπα, όπως οι κατηγορούμενοι των κύριων δικών, για την άσκηση οργανωμένης δραστηριότητας συγκεντρώσεως στοιχείων ελλείψει της απαιτούμενης από την εθνική νομοθεσία παραχωρήσεως αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορηγήσεως αδείας από την αστυνομία, στις περιπτώσεις που τα πρόσωπα αυτά δεν ήταν δυνατό να λάβουν τις σχετικές άδειες λόγω της κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου αρνήσεως του οικείου κράτους μέλους να τους τις παράσχει.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.
ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Βασιλείου της Ισπανίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-354/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ευρωπαϊκή Ένωση — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Κοινές θέσεις 2001/931/ΚΕΠΠΑ, 2002/340/ΚΕΠΠΑ και 2002/462-/ΚΕΠΠΑ — Μέτρα σχετικά με πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Αγωγή αποζημιώσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2007/C 95/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti (εκπρόσωπος: D. Rouget, avocat)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: E. Finnegan και M. Bauers), Βασίλειο της Ισπανίας, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2004, Gestoras Pro Amnistia κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-333/02), με την οποία απερρίφθη η αγωγή των ανααιρεσιόντων με αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της εγγραφής της Gestoras Pro Amnistia στον κατάλογο που καταρτίστηκε κατ' εφαρμογή της ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Gestoras Pro Amnistía, τον J. M. Olano Olano και τον J. Zelarain Errasti στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 251 της 9.10.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritz Galarraga κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Βασιλείου της Ισπανίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-355/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ευρωπαϊκή Ένωση — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Κοινές θέσεις 2001/931/ΚΕΠΠΑ, 2002/340/ΚΕΠΠΑ και 2002/462-/ΚΕΠΠΑ — Μέτρα σχετικά με πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2007/C 95/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritz Galarraga (εκπρόσωπος: D. Rouget, avocat)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: E. Finnegan και M. Bauer), Βασίλειο της Ισπανίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2004, SEGI κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-338/02), με την οποία απερρίφθη η αγωγή των ανααιρεσιόντων με αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της εγγραφής της SEGI στον κατάλογο που καταρτίστηκε κατ' εφαρμογή της ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει το Segi, την A. Zubimendi Izaga και τον A. Galarraga στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 251 της 9.10.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) — (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue

(Υπόθεση C-524/04) ⁽¹⁾

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Φόρος εταιρειών — Τόκοι δανείων καταβαλλόμενοι σε συνδεδεμένη εταιρεία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα — Χαρακτηρισμός της καταβολής τόκων ως διανομής κερδών — Συνοχή του φορολογικού συστήματος — Φοροδιαφυγή)

(2007/C 95/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation

κατά

Commissioners of Inland Revenue

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία των άρθρων 43, 49 και 56 ΕΚ — Εθνική φορολογική νομοθεσία — Δυνατότητα εταιρίας που εδρεύει στο εθνικό έδαφος να εκπέμπει, για φορολογικούς λόγους, τους τόκους δανείου χορηγηθέντος από τη μητρική της εταιρία — Διαφορετική αντιμετώπιση ανάλογα με το κράτος που εδρεύει η μητρική εταιρία

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους η οποία περιορίζει τη δυνατότητα ημεδαπής εταιρείας να εκπέμπει, για φορολογικούς σκοπούς, τους τόκους δανείων που καταβάλλει στην εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος μητρική της εταιρεία, η οποία την ελέγχει άμεσα ή έμμεσα, ή σε εταιρεία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος την οποία ελέγχει η ως άνω μητρική εταιρεία, εκτός αν η νομοθεσία αυτή, αφενός, στηρίζεται σε εξέταση αντικειμενικών και ελέγξιμων στοιχείων, βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί αν πρόκειται για αμιγώς τεχνητό σχήμα που εξυπηρετεί αποκλειστικά φορολογικούς σκοπούς, και παρέχει στον φορολογούμενο τη δυνατότητα να προσκομίσει, χωρίς να υπόκειται σε υπερβολικούς διοικητικούς περιορισμούς, τυχόν στοιχεία σχετικά με τους εμπορικούς λόγους που δικαιολογούν τη συγκεκριμένη συναλλαγή και, αφετέρου, σε περίπτωση που διαπιστωθεί η ύπαρξη τέτοιου τεχνητού σχήματος, η καταβολή τόκων χαρακτηρίζεται

ως διανομή κερδών μόνον κατά το μέτρο που το ποσό των τόκων υπερβαίνει αυτό που θα συμφωνούνταν υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού.

2) Νομοθεσία κράτους μέλους όπως αυτή για την οποία γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα δεν εμπίπτει στο άρθρο 43 ΕΚ, όταν έχει εφαρμογή επί ημεδαπής εταιρείας που λαμβάνει δάνειο από εταιρεία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, η οποία δεν ελέγχει η ίδια τη δανειολήπτρια εταιρεία, και όταν αμφότερες οι εταιρείες ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από την ίδια συνδεδεμένη εταιρεία, που είναι εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα.

3) Ελλείψει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ορίσει τα αρμόδια δικαστήρια και να ρυθμίσει τους δικονομικούς κανόνες ασκήσεως των ενδίκων βοηθημάτων που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της προστασίας των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες αντλούν από το κοινοτικό δίκαιο, περιλαμβανομένου του χαρακτηρισμού των αξιώσεων που οι ζημιωθέντες προβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Τα δικαστήρια αυτά υποχρεούνται, πάντως, να διασφαλίζουν ότι οι ιδιώτες διαθέτουν αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα, που τους επιτρέπουν να επιτύχουν την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου και των σχετικών με τον εν λόγω φόρο ποσών που το κράτος αυτό έχει εισπράξει ή παρακρατήσει. Όσον αφορά άλλες ζημίες που τυχόν υπέστη ένα πρόσωπο λόγω καταλογιστέας σε κράτος μέλος παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι ιδιώτες υπό τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στη σκέψη 51 της αποφάσεως της 5ης Μαρτίου 1996, C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame, χωρίς ωστόσο αυτό να αποκλείει το ενδεχόμενο θεμελιώσεως της ευθύνης του κράτους υπό λιγότερο περιοριστικούς όρους βάσει του εθνικού δικαίου.

Εφόσον αποδειχθεί ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική νομοθεσία συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως, αντίθετο στο άρθρο 43 ΕΚ, το αιτούν δικαστήριο, προκειμένου να διαπιστώσει τις ζημίες για τις οποίες πρέπει να επιδικαστεί αποζημίωση, μπορεί να εξετάσει αν οι ζημιωθέντες επέδειξαν εύλογη επιμέλεια ώστε να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τη ζημία τους και, ιδίως, αν χρησιμοποίησαν σε εύθετο χρόνο όλα τα ένδικα βοηθήματα που είχαν στη διάθεσή τους. Ωστόσο, προκειμένου η άσκηση των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες αντλούν από το άρθρο 43 ΕΚ να μην καταστεί αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερής, το αιτούν δικαστήριο μπορεί να εξετάσει αν η εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με σχετικές διατάξεις συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας, θα συνεπαγόταν σε κάθε περίπτωση την απόρριψη των αιτημάτων των εναγουσών της κύριας δίκης από τις φορολογικές αρχές του οικείου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ EE C 57 της 5.3.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Kaul GmbH, Bayer AG

(Υπόθεση C-29/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παρουσίαση νέων γεγονότων και αποδεικτικών στοιχείων προς στήριξη προσφυγής ασκηθείσας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ)

(2007/C 95/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και G. Schneider)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Kaul GmbH (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και R. Kunze, Rechtsanwälte), Bayer AG

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ανατρέσεως που ασκήθηκε κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-164/02, Kaul GmbH κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση R 782/2000-3 του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 4ης Μαρτίου 2002, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kaul GmbH και Bayer AG — Εξέταση της ανακοπής — Εξέταση των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών — Περιεχόμενο — Άρθρα 43, παράγραφος 2, και 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-164/02, Kaul κατά ΓΕΕΑ — Bayer (ARCOL).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Μαρτίου 2002 (υπόθεση R 782/2000-3).
- 3) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοδικής όσο και της αναφετικής διαδικασίας

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-34/05) ⁽¹⁾

(Καθεστώς κοινοτικών ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 — Τομέας του βοείου κρέατος — Κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 — Διαθέσιμη καλλιεργούμενη για την παραγωγή ζωοτροφών έκταση — Έννοια — Ειδική προμυρίαση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Έκταση πλημμυρίσασα προσωρινώς κατά την κρίσιμη περίοδο)

(2007/C 95/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten

κατά

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 2, εδάφιο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 160, σ. 21), και του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 391, σ. 36) — Διαθέσιμη έκταση για ζωοτροφές — Έκταση καλυφθείσα προσωρινώς από τα ύδατα κατά το οικείο χρονικό διάστημα

Διατακτικό της απόφασης

Τα άρθρα 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι έκταση δηλωθείσα ως καλλιεργούμενη για την παραγωγή ζωοτροφών μπορεί να χαρακτηριστεί «διαθέσιμη», εφόσον, αφενός, καθ' όλη τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους προορίζεται αποκλειστικά για την εκτροφή των ζώων που διαβιούν εντός αυτής και, αφετέρου, χρησιμοποιήθηκε πράγματι για την εκτροφή τους για επτά τουλάχιστον μήνες κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους, από την ημερομηνία έναρξεως που ορίζει η εθνική νομοθεσία και η οποία περιλαμβάνεται μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Μαρτίου, ακόμη και αν η έκταση αυτή δεν ήταν αδιαλείπτως κατειλημμένη από τα ζώα αυτά, ιδίως λόγω προσωρινής πλημμυρίδας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH κατά Ministero delle Finanze

(Υπόθεση C-35/05) ⁽¹⁾

(Όγδοη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 5 — Υποκειμένοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας — Φόρος αχρεωστήτως καταβληθείς — Λεπτομέρειες επιστροφής)

(2007/C 95/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

κατά

Ministero delle Finanze

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5 της οδηγίας 79/1972/ΕΟΚ: Όγδοη οδηγία του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος εφαρμογής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111) — Φόρος καταβληθείς αχρεωστήτως ως χρεωθείς εκ λάθους με τιμολόγιο

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Τα άρθρα 2 και 5 της 8ης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο μη οφειλόμενος και εκ πλάνης χρεωθείς στον αποδέκτη των υπηρεσιών φόρος προστιθέμενης αξίας, ο οποίος στη συνέχεια καταβλήθηκε στο Δημόσιο Ταμείο του κράτους μέλους του τόπου παροχής των υπηρεσιών αυτών, δεν μπορεί να επιστραφεί βάσει των διατάξεων αυτών.

2) Εξαιρουμένων των περιπτώσεων που προβλέπονται ρητά από τις διατάξεις του άρθρου 21, σημείο 1, της 8ης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιομορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, μόνον ο παρέχων τις υπηρεσίες μπορεί να θεωρηθεί ως υπόχρεος για την καταβολή

του φόρου προστιθέμενης αξίας έναντι των φορολογικών αρχών του κράτους μέλους του τόπου παροχής των υπηρεσιών.

3) — Οι αρχές της ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και απαγορεύσεως των διακρίσεων δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία, όπως αυτή της κύριας δίκης, σύμφωνα με την οποία μόνον ο παρέχων τις υπηρεσίες μπορεί να ζητήσει από τις φορολογικές αρχές τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ως φόρο προστιθέμενης αξίας ποσά και ο αποδέκτης των υπηρεσιών μπορεί να εναγάγει ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων τον παρέχοντα τις υπηρεσίες διεκδικώντας το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό. Ωστόσο, στην περίπτωση που η επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας είναι αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής, τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τα απαραίτητα μέσα ένδικης προστασίας και τις διαδικαστικές λεπτομέρειες που θα καθιστούν δυνατό στον αποδέκτη να ανακτήσει τον κακώς χρεωθέντα στο τιμολόγιο φόρο προκειμένου να γίνει σεβαστή η αρχή της αποτελεσματικότητας.

— Η απάντηση αυτή δεν μπορεί να επηρεαστεί από την εθνική νομοθεσία σε θέματα άμεσης φορολογίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-54/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εισαγωγή αυτοκινήτου ταξινομημένου σε άλλο κράτος μέλος — Υποχρέωση λήψης αδειας διαμετακόμισης)

(2007/C 95/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και M. Huttunen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Rynmä και A. Guimaraes-Purokoski)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Εισαγωγή, από κάτοικο Φινλανδίας, οχήματος το οποίο είναι ήδη ταξινομημένο εντός άλλου κράτους μέλους — Υποχρέωση λήψεως αδειας διαμετακομίσεως στο σημείο διελεύσεως των συνόρων, η οποία ισχύει κατά κανόνα για επτά ημέρες, και συνάφει ασφάλειας καλύπτουσας το όχημα

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, απαιτώντας άδεια διαμετακόμισης για τη θέση σε κυκλοφορία αυτοκινήτων που έχουν ταξινομηθεί και χρησιμοποιούνται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος, άδεια που προβλέπεται από το διάταγμα 1598/1995 περί ταξινόμησης αυτοκινήτων [asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995)], της 18ης Δεκεμβρίου 1995, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — KVZ rettec GmbH κατά Republik Österreich

(Υπόθεση C-176/05) (¹)

(Απόβλητα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Παρακολούθηση και έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων — Ζωικά άλκυρα)

(2007/C 95/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KVZ rettec GmbH

κατά

Republik Österreich

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 26, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (ΕΕ L 30, σ. 1) — Μεταφορά ζωικών αλκυρών — Υποχρέωση κοινοποιήσεως

Διατακτικό της απόφασης

Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό

(ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, η μεταφορά ζωικών αλκυρών που έχουν χαρακτηριστεί ως απόβλητα λόγω της υποχρεώσεως ή της προθέσεως απορρίψεώς τους, τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για αξιοποίηση και περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού αυτού, εκτός από τις διατάξεις των στοιχείων β' έως ε' της εν λόγω παραγράφου 3, καθώς και των άρθρων 11 και 17, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού αυτού. Ωστόσο, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να μεριμνήσει ώστε η εν λόγω μεταφορά να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 808/2003 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2003, εκ των οποίων είναι πιθανόν να αποδειχθούν σημαντικές οι διατάξεις των άρθρων 7, 8 και 9 καθώς και του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Rovaniemen hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Länsstyrelsen i Norrbottens län κατά Lapin liitto

(Υπόθεση C-289/05) (¹)

(Κανονισμός (ΕΚ) 1685/2000 — Παράρτημα — Σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 — Διαρθρωτικά Ταμεία — Επιλεξιμότητα των δαπανών — Συνυπολογισμός των γενικών εξόδων)

(2007/C 95/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rovaniemen hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Länsstyrelsen i Norrbottens län

κατά

Lapin liitto

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Rovaniemen hallinto-oikeus — Ερμηνεία του σημείου 1.7 του κανόνα 1 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 193, σ. 39) — Συνυπολογισμός των γενικών εξόδων

Διατακτικό της απόφασης

Το σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000, της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, δεν εμποδίζει την εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού των γενικών εξόδων ως επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο σχεδίου συγχρηματοδοτούμενου από τα διαρθρωτικά Ταμεία απλώς και μόνον επειδή η μέθοδος αυτή στηρίζεται σε ένα ποσοστό ή σε ένα αναλογικό μερίδιο, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μισθούς ή του χρόνου εργασίας.

(¹) ΕΕ C 271 της 29.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Jan de Nul NV κατά Hauptzollamt Oldenburg

(Υπόθεση C-391/05) (¹)

(Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Απαλλαγή από τον φόρο επί των πετρελαιοειδών — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Έννοια της «ναυσιπλοΐας στα κοινοτικά ύδατα»)

(2007/C 95/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan de Nul NV

κατά

Hauptzollamt Oldenburg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12) — Έννοιες των «κοινοτικών υδάτων» και της «ναυσιπλοΐας» — Φορολογία των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιεί ως καύσιμο βυθοκόρος που πραγματοποιεί εργασίες καθαρισμού στον ποταμό Έλβα

Διατακτικό της απόφασης

1) Στην έννοια των «κοινοτικών υδάτων», κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, όπως τροποποιήθηκε με την

οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περιλαμβάνονται όλα τα ύδατα όπου μπορούν να πλέουν όλα τα ποντοπόρα πλοία, περιλαμβανομένων των πλοίων μεγαλύτερης χωρητικότητας, τα οποία δύναται να πλέουν σε θαλάσσιες οδούς για εμπορικούς σκοπούς.

2) Οι μετακινήσεις βυθοκόρου σκάφους στα πλαίσια της εκτέλεσης εργασιών απορροφήσεως και εναποθέσεως των προερχομένων από τον βυθό υλικών, δηλαδή οι μετακινήσεις που είναι συνυφασμένες με τη βυθοκόρηση, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της έννοιας της «ναυσιπλοΐας», κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/81, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74.

(¹) ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd κατά Justitiekanslern

(Υπόθεση C-432/05) (¹)

(Αρχή της ένδικης προστασίας — Εθνική νομοθεσία μη προβλέπουσα αυτοτελή προσφυγή για την αμφισβήτηση της συμβατότητας εθνικής διατάξεως με το κοινοτικό δίκαιο — Δικονομική αυτονομία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Προσωρινή προστασία)

(2007/C 95/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

κατά

Justitiekanslern

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Högsta domstolen — Ερμηνεία του άρθρου 49 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία μη προβλέπουσα τη δυνατότητα προσφυγής για διαπίστωση της μη συμφωνίας νομοθετικής διατάξεως προς υπέρτερους κανόνες — Δικαίωμα των ιδιωτών για αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων τα οποία αντλούν από την κοινοτική έννομη τάξη

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας των απονεμομένων στους πολίτες από το κοινοτικό δίκαιο δικαιωμάτων έχει την έννοια ότι δεν απαιτείται να υφίσταται, στην έννομη τάξη κράτους μέλους, αυτοτελής προσφυγή σκοπούσα, κυρίως, την

εξέταση της συμβατότητας εθνικών διατάξεων με το άρθρο 49 ΕΚ, εφόσον άλλα αποτελεσματικά μέσα ένδικης προστασίας, που δεν είναι λιγότερο ευνοϊκά απ' ό,τι αυτά που διέπουν παρόμοιες εθνικού δικαίου προσφυγές, επιτρέπουν να εκτιμηθεί παρεμπιπτόντως μια τέτοια συμβατότητα, πράγμα που στα εθνικά δικαστήρια εναπόκειται να εξετάσουν.

- 2) Η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας των απονεμομένων στους πολίτες από το κοινοτικό δίκαιο δικαιωμάτων έχει την έννοια ότι αυτή απαιτεί, στο πλαίσιο της εννόμου τάξεως κράτους μέλους, να είναι δυνατή η λήψη προσωρινών μέτρων, έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί επί της συμφωνίας εθνικών διατάξεων με το κοινοτικό δίκαιο, όταν η λήψη τέτοιων μέτρων είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της εκδοθησόμενης δικαστικής αποφάσεως όσον αφορά την ύπαρξη τέτοιων δικαιωμάτων.
- 3) Η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας των απονεμομένων στους πολίτες από το κοινοτικό δίκαιο δικαιωμάτων έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς τη συμφωνία εθνικών διατάξεων με το κοινοτικό δίκαιο, η τυχόν λήψη προσωρινών μέτρων προκειμένου να ανασταλεί η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί επί της συμφωνίας αυτών με το κοινοτικό δίκαιο διέπεται από τα κριτήρια που έχει ορίσει το εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου, εφόσον αυτά τα κριτήρια δεν είναι λιγότερο ευνοϊκά απ' ό,τι αυτά που αφορούν παρόμοια αιτήματα εσωτερικής φύσεως και δεν καθιστούν αδύνατη ή εξαιρετικώς δυσχερή στην πράξη την προσωρινή ένδικη προστασία τέτοιων δικαιωμάτων.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του *cour administrative d'appel de Douai* (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Roquette Frères* κατά *Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité*

(Υπόθεση C-441/05) (¹)

(Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης — Ισογλυκόζη — Καθορισμός των βασικών ποσοτήτων για τη χορήγηση των ποσοστώσεων παραγωγής — Ισογλυκόζη παραγόμενη ως ενδιάμεσο προϊόν — Άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 — Άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2000 — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1745/2002 — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1739/2003 — Έλλειψη νομιμότητας κοινοτικής πράξεως προβληθείσα ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου — Υποβολή προδικαστικού ερωτήματος για την εκτίμηση του κύρους — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις — Απαράδεκτο προσφυγής ακυρώσεως της κοινοτικής πράξεως)

(2007/C 95/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Douai

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Roquette Frères

κατά

Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Cour administrative d'appel de Douai* — Κύρος του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 177, σ. 4)· του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 252, σ. 1)· του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2000 της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για τη μείωση στον τομέα της ζάχαρης της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μεγίστων αναγκών εφοδιασμού των επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2000/2001 (ΕΕ L 246, σ. 38)· του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1)· του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1745/2002 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, για τη μείωση, στον τομέα της ζάχαρης, της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μεγίστων αναγκών εφοδιασμού των επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2002/2003 (ΕΕ L 263, σ. 31)· και του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1739/2003 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, για τη μείωση, στον τομέα της ζάχαρης, της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μεγίστων αναγκών εφοδιασμού των επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2003/2004 (ΕΕ L 249, σ. 38) — Καθορισμός των βασικών ποσοτήτων που χρησιμεύουν για τη χορήγηση των ποσοστώσεων παραγωγής ισογλυκόζης χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η παραχθείσα ως ενδιάμεσο προϊόν ισογλυκόζη

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όπως η εταιρία *Roquette Frères*, δεν θα μπορούσε πέραν πάσης αμφιβολίας, εντός πραγματικού και νομικού πλαισίου όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 230 ΕΚ κατά:

— του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης,

— του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης,

— του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2000 της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για τη μείωση στον τομέα της ζάχαρης της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μεγίστων αναγκών εφοδιασμού των

επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

- του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης,
- του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1745/2002 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, για τη μείωση, στον τομέα της ζάχαρης, της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μέγιστων αναγκών εφοδιασμού των επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2002/2003, και
- του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1739/2003, της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, για τη μείωση, στον τομέα της ζάχαρης, της εγγυημένης ποσότητας στο πλαίσιο του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής και των αναμενόμενων μέγιστων αναγκών εφοδιασμού των επιχειρήσεων ραφινάρισματος στο πλαίσιο των προτιμησιακών καθεστώτων εισαγωγής, για την περίοδο εμπορίας 2003/2004.

Συνεπώς, το πρόσωπο αυτό μπορεί να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατά το εθνικό δίκαιο, την έλλειψη νομιμότητας των διατάξεων αυτών, μολονότι δεν άσκησε ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων προσφυγή ακυρώσεως κατά των εν λόγω διατάξεων εντός της προθεσμίας του άρθρου 230 ΕΚ.

- 2) Από την εξέταση του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος των άρθρων 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 1785/81, 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 2038/1999, 1 του κανονισμού 2073/2000, 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1260/2001, 1 του κανονισμού 1745/2002 και 1 του κανονισμού 1739/2003.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8 Μαρτίου 2007 [αίτηση του Cour d'appel de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05) κατά Administration des douanes et droits indirects

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-447/05 και C-448/05) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Μέτρα εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Παράρτημα 11 — Μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων — Συσκευές τηλεόρασεως — Έννοια της μεταποίησης ή της ουσιαστικής επεξεργασίας — Κριτήριο της προστιθέμενης αξίας — Ισχύς)

(2007/C 95/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05)

Καθής: Administration des douanes et droits indirects

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Paris — Κύρος του παραρτήματος 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1) — Κριτήρια προσδιορισμού της μη προτιμησιακής καταγωγής ενός προϊόντος — Συσκευή τηλεόρασεως κατασκευασθείσα στην Πολωνία της οποίας όμως ο καθοδικός σωλήνας, ο οποίος αντιπροσωπεύει το 42,43 % της αξίας της συσκευής, είναι καταγωγής Κορέας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει την ισχύ των διατάξεων που περιλαμβάνονται στη στήλη 3, δασμολογική διάκριση 8528 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που μνημονεύει το παράρτημα 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

(¹) ΕΕ C 48 της 25.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht des Landes Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerlach und Co. mbH κατά Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Υπόθεση C-44/06) (¹)

(Τελωνειακή ένωση — Κοινοτική διαμετακόμιση — Απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως διαμετακομίσεως ή του τόπου τελέσεως της παραβάσεως — Προθεσμία τριών μηνών — Χορήγηση προθεσμίας μεταγενέστερη της αποφάσεως περί εισπράξεως εισαγωγικών δασμών)

(2007/C 95/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gerlach und Co. mbH

κατά

Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Ερμηνεία του άρθρου 11α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης (ΕΕ L 107, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1429/90 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1990 (ΕΕ L 137, σ. 21) — Παράβαση ή παρατυπία που διαπράχθηκε κατά τη διάρκεια πράξεως εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως (Τ1) — Ενημέρωση για την προθεσμία αποδείξεως του τόπου όπου διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία — Στοιχείο μεταγενέστερο της αποφάσεως περί εισπράξεως των δασμών, το οποίο παρεσχέθη στο πλαίσιο της διαδικασίας ασκήσεως διοικητικής προσφυγής

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Το άρθρο 11α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1429/90 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1990, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το τελωνείο αναχωρήσεως δεν μπορεί να χορηγήσει στον κύριο υπόχρεο την τρίμηνη προθεσμία προς απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως διαμετακομίσεως ή του τόπου όπου πράγματι διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία, μετά την έκδοση της αποφάσεως περί εισπράξεως των εισαγωγικών δασμών, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως της διοικητικής προσφυγής που έχει ασκηθεί κατά της αποφάσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht des Landes Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Campina GmbH & Co., πρώην TUFFI Campina emzett GmbH κατά Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Υπόθεση C-45/06) (¹)

(Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά — Ελάχιστη υπέρβαση της προθεσμίας κοινοποιήσεως του ετήσιου πίνακα υπολογισμών — Πρόστιμο — Κανονισμός (ΕΟΚ) 536/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1001/98 — Άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Κανονισμός (ΕΚ) 1392/2001 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος — Αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης χρηματικής ποινής)

(2007/C 95/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Campina GmbH & Co., πρώην TUFFI Campina emzett GmbH, κατά

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Ισχύς του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1001/98 (ΕΕ L 142, σ. 22) — Πρόστιμο για τη μη τήρηση της προθεσμίας για την υποβολή της ετήσιας δηλώσεως των υπολογισμών των καθενός από τους παραγωγούς — Ελάχιστη υπέρβαση της προθεσμίας — Αρχή της αναλογικότητας

Διατακτικό της αποφάσεως

Η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης ποινής πρέπει να τηρείται από τον εθνικό δικαστή όταν πρόκειται για ποινή που επιβάλλεται σε συμπεριφορά αντίθετη προς τις επιταγές της κοινοτικής νομοθεσίας.

Όταν πρόκειται για ελάχιστη υπέρβαση της ταυσομένης προθεσμίας, όπως αυτή στην υπόθεση της κύριας δίκης, το σύστημα των χρηματικών ποινών του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001, της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, είναι επιεικέστερο του προβλεπόμενου από το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93, της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 1998.

(¹) ΕΕ C 154 της 1.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-139/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2002/96/ΕΚ και 2003/108/ΕΚ — Απόβλητα — Είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού)

(2007/C 95/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και D. Lawunmi)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: V. Jackson)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς τις οδηγίες 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 37, σ. 24), και 2003/108/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/96/EK (ΕΕ L 345, σ. 106)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς:

- την οδηγία 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), και
- την οδηγία 2003/108/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/96,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-160/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/51/EK — Δικαιώματα των εταιριών — Ετήσιοι λογαριασμοί εταιριών ορισμένων μορφών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 95/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Montaguti και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, επικουρούμενος από τον P. Gentili, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/51/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2003, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 78/660/EOK, 83/349/EOK, 86/635/EOK και 91/674/EOK σχετικά με τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς εταιριών ορισμένων μορφών, τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων (ΕΕ L 178, σ. 16)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/51/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2003, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 78/660/EOK, 83/349/EOK, 86/635/EOK και 91/674/EOK σχετικά με τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς εταιριών ορισμένων μορφών, τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA

(Υπόθεση C-171/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου προγενέστερου εθνικού σήματος — Κίνδυνος συγχύσεως)

(2007/C 95/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (εκπρόσωποι: M. Francetti και F. Jacobacci, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και J. Novais Gonçalves), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (εκπρόσωπος: J.-P. Simon)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιανουαρίου 2006, Devinlec Développement Innovation Leclerc κατά ΓΕΕΑ (Τ-147/03), με την οποία ακυρώθηκε, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου του εθνικού εικονοπιστικού σήματος «QUANTIEME» για προϊόντα των κλάσεων 14 και 18, η απόφαση R 109/2002-3, της 30ής Ιανουαρίου 2003, του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος «QUANTUM» για προϊόντα της κλάσεως 14

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve dış Ticaret AŞ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-203/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/16/ΕΟΚ — Ιατροί — Αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)

(2007/C 95/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Walkerova και H. Stovlbaek)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: T. Bocek)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους (ΕΕ L 165, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 44 της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-327/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/14/ΕΚ — Θέσπιση γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 95/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και L. Pignataro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, επικουρούμενος από τον M. Massella Ducci Teri, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εκπροσώπηση των εργαζομένων (ΕΕ L 80, σ. 29)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλευσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-406/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Παραπομπή στο Πρωτοδικείο)

(2007/C 95/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Landtag Schleswig-Holstein (εκπρόσωποι: S. Laskowski και J. Caspar)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση των από 10 Μαρτίου 2006 και 23 Ιουνίου 2006 αποφάσεων της Επιτροπής περί αρνήσεως παροχής στην προσφεύγουσα προσβάσεις στο έγγραφο SEC (2005) 420, της 22ας Μαρτίου 2005, το οποίο περιέχει νομική ανάλυση περί ενός συζητούμενου από το Συμβούλιο σχεδίου αποφάσεως-πλαισίου για τη φύλαξη δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται σε συνάρτηση με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό, ή δεδομένων που μεταδίδονται μέσω δημοσίων δικτύων επικοινωνιών, με σκοπό την πρόληψη, τη διερεύνηση, τον εντοπισμό και τη δίωξη του εγκλήματος και των εν γένει ποινικών αδικημάτων, της τρομοκρατίας συμπεριλαμβανομένης (έγγραφο του Συμβουλίου 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82)

Διατακτικό της διατάξεως

1) Η υπόθεση C-406/06 Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής παραπέμπεται στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2) Το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2007 η Wineke Neirinck κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-494/04, Neirinck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Wineke Neirinck (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, D. Martin)

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των ΕΚ, της 14ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-494/04,

— κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα που η ανααιρεσίουσα υπέβαλε πρωτοδίκως και, επομένως,

— να ακυρώσει την απόφαση της οποίας η προσφεύγουσα έλαβε γνώση κατά τη συνεδρίαση της Ενότητας ΟΙΒ.1 (Υπηρεσία υποδομών και προμηθειών στις Βρυξέλλες — Εφαρμογή της κτιριακής πολιτικής), της 4ης Μαρτίου 2004, κατά την οποία άλλος υποψήφιος είχε επιλεγεί για τη θέση νομικού στον τομέα της κτιριακής πολιτικής εντός της ΟΙΒ για την οποία η ανααιρεσίουσα είχε υποβάλει αίτηση (απόφαση προσλήψεως του D.S. ως έκτακτου υπαλλήλου και απόφαση να μην την διορίσουν ως έκτακτο υπάλληλο).

— να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2004 με την οποία η ανααιρεσίουσα πληροφορήθηκε την απόρριψη της υποψηφιότητάς της·

— να ακυρώσει την συνακόλουθη απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 με την οποία η ανααιρεσίουσα πληροφορήθηκε ότι δεν πέτυχε στην προφορική δοκιμασία της διαδικασίας προσλήψεως συμβασιούχου και να ακυρώσει την απόφαση της ίδιας ημέρας για την πρόσληψη του D.S.·

- σε κάθε περίπτωση, να επιδικάσει το ποσό των 30 000 ευρώ, ex aequo et bono ως προκαταβολή·
- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δαπανών της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επικαλείται έξι λόγους προς στήριξη της αναιρέσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο, προβάλλει, πρώτον, ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας अपараδέκτο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, παρέβη τις προϋποθέσεις παραδεκτού μιας προσφυγής που στηρίζεται στα άρθρα 236 ΕΚ καθώς και στα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, ειδικότερα, την έννοια της ενεργητικής νομιμοποίησης. Η απόφαση προσλήψεως του D.S. ως έκτακτου υπαλλήλου πριν την 1η Μαΐου 2004 είχε πράγματι ως συνέπεια, αφενός, να αυξήσει τον αριθμό των υποψηφίων στη διαδικασία επιλογής συμβασιούχων για τη θέση που κατείχε η νυν αναιρεσείουσα και, αφετέρου, να καταστήσει αδύνατη τη χορήγηση στην τελευταία συμβάσεως έκτακτου υπαλλήλου, πράγμα που τονίζει σαφώς το συμφέρον της να επιτύχει την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το γενικό καθήκον αιτιολογίας θεωρώντας ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 μπορούσαν να θεωρηθούν ως αποτελούντα αρχή αιτιολογίας και οι πρόσθετες διευκρινίσεις που παρεσχέθηκαν κατά τη δίκη θεράπευσαν την αρχική ανεπαρκή αιτιολογία. Αφενός, η απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 πράγματι δεν περιείχε καμία αιτιολογία σχετικά με την ειδική κατάσταση της αναιρεσείουσας και δεν έκανε λόγο για καμία συγκεκριμένη περίπτωση ή για κανένα στοιχείο γνωστό στην αναιρεσείουσα, που θα της επέτρεπε να αντιληφθεί το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής. Αφετέρου, μια τέτοια έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορούσε να καλυφθεί με τις εξηγήσεις που παρέσχε η αρμόδια αρχή μετά την άσκηση της προσφυγής, άλλως θίγονται τα δικαιώματα του αμυνόμενου και παραβιάζεται η αρχή της ισότητας των διαδίκων ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

Με τον τρίτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία συνάγοντας, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η διαδικασία επιλογής δεν στηριζόταν σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων. Συγκεκριμένα, το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε αντίφαση προς τα υπομνήματα της καθής καθώς και με άλλα αποσπάσματα της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως με τα οποία το ίδιο το Πρωτοδικείο παραπέμπει ρητά σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων σε παρόμοια διαδικασία προσλήψεως.

Με τον τέταρτο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε επίσης τα αποδεικτικά στοιχεία και παρέβη την έννοια της καταχρήσεως διαδικασίας κρίνοντας ότι τα στοιχεία που αυτή προέβαλε δεν επέτρεπαν να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρήσεως της διαδικασίας ή προσβολής του συμφέροντος της υπηρεσίας. Το σύνολο των παραγόντων που προέβαλε η αναιρεσείουσα συνιστούσαν, αντιθέτως, εξίσου συγκλίνουσες και κρίσιμες ενδείξεις μιας καταχρήσεως διαδικασίας στο μέτρο που, καίτοι δύο χωριστές διαδικασίες οργανώθηκαν από την αναιρεσίβλητη, τα προς πλήρωση καθήκοντα ήσαν πανομοιότυπα, πράγμα που αντικατοπτρίζει τη βούληση της αναιρεσίβλητης να ευνοήσει τον D.S. προκειμένου να αναλάβει τα καθήκοντα της αναιρεσείουσας μετά τις 30 Απριλίου 2004.

Με τον πέμπτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο διαστρέβλωσε τις έννοιες του συμφέροντος της υπηρεσίας και του προφανούς σφάλματος εκτίμησης κρίνοντας ότι η διαδικασία επιλογής συμβασιούχων δεν είχε παραβιαστεί και αρνούμενο, κατά συνέπεια, να ελέγξει την εκτίμηση που διατύπωσε η επιτροπή επιλογής για την προφορική δοκιμασία της αναιρεσείουσας.

Με τον έκτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει, τέλος, παραβίαση εκ μέρους του Πρωτοδικείου των αρχών της αρωγής και της χρηστής διοικήσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (Ελλάς) στις 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Μοτοσυκλετισκή Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε) κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-49/07)

(2007/C 95/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Μοτοσυκλετισκή Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε)

Καθής: Ελληνικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν να ερμηνευθούν τα άρθρα 82 και 86 της Συνθήκης ΕΚ, έτσι ώστε να περιλαμβάνουν στη ρυθμιστική τους εμβέλεια και τη δραστηριότητα νομικού προσώπου με την ιδιότητα του εθνικού αντιπροσώπου της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μοτοσικλέτας, το οποίο ασκεί οικονομική δραστηριότητα, όπως αυτή περιγράφηκε ανωτέρω με τη σύναψη συμβάσεων χορηγιών, διαφημίσεων και ασφαλίσεων, στα πλαίσια των αθλητικών διοργανώσεων μηχανοκίνητου αθλητισμού στις οποίες προβαίνει;
- 2) Σε καταφατική απάντηση, συνάδει προς τις εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης η διάταξη του άρθρου 49 του ν. 2696/1999, με την οποία, προκειμένης έκδοσης από την αρμόδια εθνική δημόσια αρχή (εν προκειμένω το Υπουργείο Δημόσια Τάξης) άδειας οργάνωσης αγώνα μηχανοκίνητων οχημάτων, δίδεται στο ως άνω νομικό πρόσωπο η εξουσία παρόχης σύμφωνης γνώμης για τη διενέργεια του αγώνα, χωρίς να τίθενται στην εξουσία αυτή περιορισμοί, δεσμεύσεις και έλεγχος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Marknadsdomstolen (Σουηδία) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 — Kanal 5 Ltd και TV 4 AB κατά Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

(Υπόθεση C-52/07)

(2007/C 95/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Marknadsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Kanal 5 Ltd και TV 4 AB

Καθού: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

Προδικαστικά ερωτήματα

- A. Έχει το άρθρο 82 ΕΚ την έννοια ότι μια πρακτική συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως όταν ένας οργανισμός διαχείρισης δικαιωμάτων του δημιουργού, ο οποίος κατέχει εκ των πραγμάτων μονοπωλιακή θέση σε ένα κράτος μέλος, εφαρμόζει ή επιβάλλει στους εμπορικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ένα σύστημα αμοιβής για το δικαίωμα μεταδόσεως μουσικής στις τηλεοπτικές εκπομπές που απευθύνονται στο κοινό, το οποίο συνεπάγεται ότι η αμοιβή υπολογίζεται ως ποσοστό επί των εσόδων των τηλεοπτικών σταθμών από τις ως άνω τηλεοπτικές εκπομπές;

B. Έχει το άρθρο 82 ΕΚ την έννοια ότι μια πρακτική συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως όταν ένας οργανισμός διαχείρισης δικαιωμάτων του δημιουργού, ο οποίος κατέχει εκ των πραγμάτων μονοπωλιακή θέση σε ένα κράτος μέλος, εφαρμόζει ή επιβάλλει στους εμπορικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ένα σύστημα αμοιβής για το δικαίωμα μεταδόσεως μουσικής στις τηλεοπτικές εκπομπές που απευθύνονται στο κοινό, το οποίο συνεπάγεται ότι η αμοιβή υπολογίζεται ως ποσοστό επί των εσόδων των τηλεοπτικών σταθμών από τις ως άνω τηλεοπτικές εκπομπές, όταν δεν υφίσταται σαφής σύνδεσμος μεταξύ των εσόδων και της υπηρεσίας που παρέχει ο οργανισμός διαχείρισης των δικαιωμάτων του δημιουργού, δηλαδή της παροχής άδειας για την εκτέλεση μουσικών έργων προστατευόμενων από το δικαίωμα του δημιουργού· τούτο συμβαίνει συχνά για παράδειγμα στις εκπομπές ειδήσεων και στις αθλητικές εκπομπές και όταν τα έσοδα αυξάνουν λόγω ανάπτυξης του καταλόγου των προγραμμάτων, λόγω επενδύσεων σε τεχνολογία ή λόγω προϊόντων προσαρμοσμένων στην πελατεία;

Γ. Επηρεάζεται η απάντηση στα ερωτήματα Α ή Β από το γεγονός ότι είναι δυνατόν να προσδιοριστούν και να εκφραστούν ποσοτικά τόσο η μεταδιδόμενη μουσική όσο και η τηλεθέαση;

Δ. Επηρεάζεται η απάντηση στα ερωτήματα Α και Β από το ότι το σύστημα αμοιβής (σύστημα βάσει των εσόδων) δεν εφαρμόζεται κατά παρόμοιο τρόπο όσον αφορά τις αντίστοιχες δημόσιες επιχειρήσεις;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Bozen (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2007 — Othmar Michaeler και Subito GmbH κατά Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen

(Υπόθεση C-55/07)

(2007/C 95/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Bozen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Othmar Michaeler και Subito GmbH

Καθών: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen [Επιθεώρηση Εργασίας της Αυτόνομης Επαρχίας του Bozen και Αυτόνομη Επαρχία του Bozen]

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδουν ή όχι με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και με την οδηγία 97/81/ΕΟΚ της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾ οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας (άρθρα 2 και 8 του νομοθετικού διατάγματος 61/2000), οι οποίες ορίζουν ότι ο εργοδότης υποχρεούται εντός 30 ημερών από της συνάψεως της συμβάσεως εργασίας μερικής απασχολήσεως να αποστέλλει φωτοτυπικό αντίγραφο της συμβάσεως αυτής στην αρμόδια περιφερειακή διεύθυνση της επιθεώρησης εργασίας, στην περίπτωση δε που παραλείψει να προβεί στην ενέργεια αυτή προβλέπει χρηματικό πρόστιμο ύψους € 15,00 για κάθε εργαζόμενο που προσλαμβάνεται με τη σύμβαση αυτή και για κάθε ημέρα καθυστέρησης χωρίς να ορίζεται ανώτατο όριο της διοικητικής ποινής (χρηματικού προστίμου);

⁽¹⁾ ΕΕ L 14, σ. 9.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Bozen (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler και Subito GmbH κατά Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen

(Υπόθεση C-56/07)

(2007/C 95/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Bozen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Ruth Volgger, Othmar Michaeler και Subito GmbH

Καθών: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (vuv Amt für sozialen Arbeitsschutz) και Autonome Provinz Bozen [Επιθεώρηση Εργασίας της Αυτόνομης Επαρχίας του Bozen και Αυτόνομη Επαρχία του Bozen]

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδουν ή όχι με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και με την οδηγία 97/81/ΕΟΚ της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾ οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας (άρθρα 2 και 8 του νομοθετικού διατάγματος 61/2000), οι οποίες ορίζουν ότι ο εργοδότης υποχρεούται εντός 30 ημερών από της συνάψεως της συμβάσεως εργασίας μερικής απασχολήσεως να αποστέλλει φωτοτυπικό αντίγραφο της συμβάσεως αυτής στην αρμόδια περιφερειακή διεύθυνση της επιθεώρησης εργασίας, στην περίπτωση δε που παραλείψει να προβεί στην ενέργεια αυτή προβλέπει χρηματικό πρόστιμο ύψους € 15,00 για κάθε εργαζόμενο που προσλαμβάνεται με τη σύμβαση αυτή και για κάθε ημέρα καθυστέρησης χωρίς να ορίζεται ανώτατο όριο της διοικητικής ποινής (χρηματικού προστίμου);

⁽¹⁾ ΕΕ L 14, σ. 9.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-57/07)

(2007/C 95/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Κόντου-Durande)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τες στην Επιτροπή, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2003/86/ΕΚ έληξε στις 3 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-61/07)

(2007/C 95/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι U. Wölker και J.-B. Laignelot)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να υποβάλει την έκθεση που περιλαμβάνει τις πληροφορίες τις οποίες απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο ⁽¹⁾, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο αυτό·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν γνωστοποίησε στην Επιτροπή μέχρι τις 15 Μαρτίου 2005 την έκθεση που περιλαμβάνει τις πληροφορίες τις οποίες προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 280/2004/ΕΚ, όσον αφορά, αφενός, τις εθνικές πολιτικές και τα εθνικά μέτρα που λαμβάνονται για να περιορίσουν ή/και να μειώσουν ανά πηγή εκπομπής τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου ή για να καταστήσουν εντονότερες τις δεσμεύσεις ανά δεξαμενή παγίδευσης, για κάθε αέριο και για κάθε τομέα, και, αφετέρου, τα εθνικά σχέδια σχετικά με τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και με τη δέσμευσή τους ανά δεξαμενή παγίδευσης, τουλάχιστον για τα έτη 2005, 2010, 2015 και 2020, για κάθε αέριο και για κάθε τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 49, σ. 1.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-67/07)

(2007/C 95/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα

που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής·

Επικουρικώς:

να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής·

- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2004/24/ΕΚ έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136, σ. 85.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 12 Φεβρουαρίου 2007 — Tietosuojaalvutettu

(Υπόθεση C-73/07)

(2007/C 95/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Tietosuojaalvutettu

Αναιρεσίβλητες: Satakunnan Markkinapörssi Oy και Satamedia Oy

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να θεωρηθεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, μια δραστηριότητα που συνίσταται

- α) στη συλλογή από διοικητικά έγγραφα στοιχείων σχετικά με τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και με την περιουσία φυσικών προσώπων, και στην περαιτέρω επεξεργασία τους προκειμένου τα στοιχεία αυτά να δημοσιευθούν,
- β) στη δημοσίευσή τους με αλφαβητική σειρά και ανά κλάση εισοδημάτων, με τη μορφή ονομαστικών καταλόγων ανά δήμο ή κοινότητα κατοικίας,

- γ) στην περαιτέρω παράδοσή τους με τη μορφή ψηφιακών CD-ROM προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για εμπορικό σκοπό,
- δ) στην επεξεργασία τους στο πλαίσιο υπηρεσίας σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS) η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να πληροφορούνται τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση κάποιου ατόμου, αποστέλλοντας ένα τέτοιο μήνυμα με το όνομα και τον δήμο κατοικίας του και λαμβάνοντας ως απάντηση τις πληροφορίες αυτές;
- 2) Έχει η οδηγία 95/46/EK την έννοια ότι οι διάφορες δραστηριότητες που απαριθμούνται ανωτέρω στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία α' έως δ', μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιούμενη για δημοσιογραφικούς σκοπούς υπό την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα συλλεγόμενα δεδομένα, τα οποία αφορούν άνω του ενός εκατομμυρίου φορολογουμένους, προέρχονται από έγγραφα που δεν έχουν απόρρητο χαρακτήρα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας περί της προσβάσεως στις πληροφορίες; Έχει σημασία για τη σχετική εκτίμηση το γεγονός ότι ο κύριος σκοπός της δραστηριότητας αυτής είναι η δημοσίευση των σχετικών δεδομένων;
- 3) Έχει την έννοια το άρθρο 17 της οδηγίας 95/46/EK, σε σχέση με τις αρχές και τον σκοπό της οδηγίας, ότι εμποδίζει τη δημοσίευση των δεδομένων που συνελέγησαν για δημοσιογραφικούς σκοπούς και την παραχώρησή τους για εμπορικό σκοπό;
- 4) Έχει την έννοια η οδηγία 95/46/EK ότι αποκλείονται εντελώς από το πεδίο εφαρμογής της τα ονομαστικά αρχεία που περιλαμβάνουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης;

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-75/07)

(2007/C 95/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/82/EK περί του κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (⁽¹⁾), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής·

επικουρικώς:

να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/82/EK περί του κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/28/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

(⁽¹⁾ EE L 136, σ. 58.

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-76/07)

(2007/C 95/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/28/EK της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2005, για τον καθορισμό αρχών και λεπτομερών κατευθυντήριων γραμμών για την ορθή κλινική πρακτική όσον αφορά τα δοκιμαζόμενα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο, καθώς και των απαιτήσεων για την έγκριση της παρασκευής ή εισαγωγής τέτοιων προϊόντων (⁽¹⁾), το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 της οδηγίας αυτής·

επικουρικώς:

να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/28/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2005, για τον καθορισμό αρχών και λεπτομερών κατευθυντήριων γραμμών για την ορθή κλινική πρακτική όσον αφορά τα δοκιμαζόμενα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο, καθώς και των απαιτήσεων για την έγκριση της παρασκευής ή εισαγωγής τέτοιων προϊόντων, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 της οδηγίας αυτής·

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/28/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 91, σ. 13.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-84/07)

(2007/C 95/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Η. Støvlbæk)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία με τις παραπάνω συγκεκριμένες ενέργειες παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 3, του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) και του άρθρου 12 της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης μεταξύ κρατών μελών, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ (¹).
- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η Ελληνική Δημοκρατία αρνείται να εξετάσει και να αναγνωρίσει διπλώματα οπτικών, που έχουν χορηγηθεί από κάποιο ιταλικό εκπαιδευτικό ίδρυμα βάσει συμφωνίας δικαιόχρησης με κάποιο ελληνικό εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το βασικό στοιχείο που μπορούν να διακριβώσουν οι ελληνικές αρχές είναι εάν το δίπλωμα παρέχει ή όχι πρόσβαση στο εν λόγω επάγγελμα και ότι το γεγονός ότι το εν λόγω δίπλωμα χορηγήθηκε ή όχι βάσει δικαιόχρησης δεν έχει

σημασία για την αναγνώρισή του από τις ελληνικές αρχές. Η οδηγία 92/51 δεν κάνει καμιά διάκριση ως προς αυτό. Επίσης, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προκειμένη υπόθεση δεν αφορά τα άρθρα 149 και 150 της συνθήκης ΕΚ ούτε το άρθρο 16 του ελληνικού Συντάγματος, εφόσον τα διπλώματα έχουν νομίμως χορηγηθεί από ιταλικά και όχι ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, με τα οποία έχουν συναφθεί οι συμφωνίες δικαιόχρησης.

Γι'αυτούς τους λόγους και η άρνηση των ελληνικών αρχών να εξετάσουν και να αναγνωρίσουν τα παραπάνω ιταλικά διπλώματα παραβιάζει τα άρθρα 3 και 12 της οδηγίας 92/51. Επίσης, σύμφωνα με την Επιτροπή, και όπως προκύπτει από συγκεκριμένες καταγγελίες, οι ελληνικές αρχές υποχρέωσαν τους καταγγέλλοντες που ζήτησαν την αναγνώριση του πτυχίου οπτικού, το οποίο είχαν αποκτήσει στην Ιταλία, να πραγματοποιήσουν πρακτική άσκηση προσαρμογής. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι αυτή η πρακτική παραβιάζει το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο β της οδηγίας 92/51, σύμφωνα με το οποίο οι ελληνικές αρχές υποχρεούνται να παρέχουν στους αλλοδαπούς αιτούντες το δικαίωμα επιλογής μεταξύ της άσκησης προσαρμογής και της δοκιμασίας επάρκειας.

(¹) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 25 έως 45.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-85/07)

(2007/C 95/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, σχετικά με την πρότυπη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού του Serchio και σχετικά με ένα τμήμα των περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού των Ανατολικών Άλπεων και των Βορείων, Κεντρικών και Νοτίων Απεννίνων, η Ιταλική Δημοκρατία,
 - παραλείποντας να υποβάλει τη συνοπτική έκδοση των αναλύσεων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 5, όπως προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ (¹), και
 - παραλείποντας να διεξαγάγει την επισκόπηση και τις αναλύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-88/07)

(2007/C 95/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 2000/60/EK μεταφέρθηκε στο ιταλικό δίκαιο με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 152 της 3ης Απριλίου 2006. Το εν λόγω νομοθετικό διάταγμα προσδιορίζει, με το άρθρο του 64, οκτώ περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού: την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού των Ανατολικών Άλπεων, την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού του Πάδου, την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού των Βορείων Απεννίνων, την πρότυπη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού του Serchio, την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού των Κεντρικών Απεννίνων, την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού των Νοτίων Απεννίνων, την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού της Σαρδηνίας, καθώς και την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού της Σικελίας.

Η οδηγία άρχισε να ισχύει στις 22 Δεκεμβρίου 2000. Κατά συνέπεια, η επισκόπηση και οι αναλύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί, όσον αφορά τις οκτώ περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού, το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2004.

Επιπλέον, η συνοπτική έκθεση των αναλύσεων που απαιτούνται για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού σύμφωνα με το άρθρο 5, όπως προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας, έπρεπε να έχει υποβληθεί στην Επιτροπή το αργότερο στις 22 Μαρτίου 2005.

Αντιθέτως, από την ανάλυση των ανακοινώσεων των ιταλικών αρχών προκύπτει ότι, όσον αφορά πέντε από τις οκτώ περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού, οι πληροφορίες είναι ελλιπείς ή ατελείς.

Η Ιταλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε συνοπτική έκθεση σχετικά με την επισκόπηση και τις αναλύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, για την πρότυπη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού του Serchio και για ένα τμήμα των περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού των Ανατολικών Άλπεων και των Βορείων, Κεντρικών και Νοτίων Απεννίνων και, ως εκ τούτου, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/EK.

Τέλος, ελλείπει πληροφοριών περί αποδείξεως του εναντίου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη, επίσης, την υποχρέωση να διεξαγάγει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, την επισκόπηση και τις αναλύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60/EK, σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που εμφανίζονται στα παραρτήματα II και III της ίδιας οδηγίας, σχετικά με τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη παράγραφο.

(¹) ΕΕ L 327, σ. 1.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και A. Alcover San Pedro)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας,

— αποσύροντας από την αγορά σημαντικό αριθμό κατεργασμένων προϊόντων με βάση φυτικά είδη, νομίμως παρασκευασμένων και/ή διατιθεμένων στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους, δυνάμει διοικητικής πρακτικής που συνίσταται στην απόσυρση από την αγορά κάθε προϊόντος που περιέχει φυτικά είδη που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα της υπουργικής αποφάσεως της 3ης Οκτωβρίου 1973 θεωρώντας το προϊόν αυτό ως φάρμακο που διατίθεται στο εμπόριο χωρίς την απαιτούμενη έγκριση,

— καθώς και μη κοινοποιώντας αυτό το μέτρο στην Επιτροπή,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ καθώς και από τα άρθρα 1 και 4 της αποφάσεως 3052/95/EK (¹).

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, αποσύροντας από την αγορά προϊόντα παραγόμενα από φυτά, τα οποία προϊόντα νομίμως παράγονται ή διατίθενται στο εμπόριο εντός άλλων κρατών μελών, δυνάμει διοικητικής πρακτικής η οποία χαρακτηρίζει ως φάρμακο (υποκείμενο, ως εκ τούτου, σε υποχρεωτική έγκριση), κάθε προϊόν που περιέχει φυτικά είδη μη περιλαμβανόμενα στο παράρτημα της υπουργικής αποφάσεως της 3ης Οκτωβρίου 1973 και μη κοινοποιώντας τα μέτρα που έλαβε για την απόσυρση των επιμάχων προϊόντων από την αγορά εντός 45 ημερών από της λήψεως των μέτρων αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 της Συνθήκης και τα άρθρα 1 και 4 της αποφάσεως 3052/95/EK.

(¹) Απόφαση αριθ. 3052/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί διαδικασίας αμοιβαίας πληροφόρησης σχετικά με τα εθνικά μέτρα παρέκκλισης από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 321, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-89/07)

(2007/C 95/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας στη νομοθεσία τις διατάξεις σχετικά με την απαίτηση υπάρξεως γαλλικής ιθαγενείας όσον αφορά θέσεις πλοιαρχών και υποπλοιαρχών για όλα τα φέροντα γαλλική σημαία πλοία, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 ΕΚ·
- να καταδικαστεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καθόσον απαιτείται η ύπαρξη γαλλικής ιθαγενείας για τις θέσεις πλοιαρχών και υποπλοιαρχών επί όλων των φερόντων γαλλική σημαία πλοίων, η Γαλλική Δημοκρατία δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις του της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-405/01, *Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española* και C-47/02, *Anker κ.λπ.* Αυτή η σχετική με την ιθαγένεια απαίτηση πρέπει να ισχύει μόνο για τις θέσεις πλοιαρχών και υποπλοιαρχών που απολαύουν, κατά τρόπο συνήθη, προνομίων δημόσιας αρχής.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-90/07)

(2007/C 95/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2004/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, που τροποποιεί την οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας ⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/12/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Αυγούστου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 47, σ. 26.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-92/07)

(2007/C 95/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και S. Boelart)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθεσία δυνάμει της οποίας, για τη χορήγηση άδειας παραμονής, επιβάλλονται υψηλότερα τέλη από αυτά που ισχύουν για τη χορήγηση τέτοιου εγγράφου στους υπηκόους των κρατών μελών και της Νορβηγίας, της Ισλανδίας, του Λίχτενσταϊν και της Ελβετίας και εφαρμόζοντας τη νομοθεσία αυτή στους τούρκους υπηκόους που έχουν δικαίωμα παραμονής στις Κάτω Χώρες βάσει της συμφωνίας συνδέσεως, του πρόσθετου πρωτοκόλλου ή της αποφάσεως 1/80, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της συμφωνίας συνδέσεως ⁽¹⁾, το άρθρο 41 του πρόσθετου πρωτοκόλλου ⁽²⁾ και το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 13, της αποφάσεως 1/80 ⁽³⁾,

- να καταδικάσει Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει ότι η εκ μέρους των Κάτω Χωρών επιβολή τελών, από το 1994, για τη χορήγηση άδειας παραμονής σε τούρκους υπηκόους αντιβαίνει στη ρήτρα *standstill* και στις διατάξεις περί απαγορεύσεως των διακρίσεων της συμφωνίας συνδέσεως, του πρόσθετου πρωτοκόλλου και της αποφάσεως 1/80.

Η ρήτρα *standstill* του πρόσθετου πρωτοκόλλου και της αποφάσεως 1/80 δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν νέες διατάξεις, οι οποίες έχουν ως σκοπό ή συνέπεια να υπόκειται σε αυστηρότερες προϋποθέσεις η άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμουν στους τούρκους υπηκόους η συμφωνίας συνδέσεως, το πρόσθετο πρωτόκολλο και η απόφαση 1/80, περιλαμβανομένου του δικαιώματος παραμονής. Τα επίμαχα τέλη παραβιάζουν την εν λόγω ρήτρα *standstill*, διότι επιβλήθηκαν αφού τέθηκαν σε ισχύ οι συγκεκριμένες διατάξεις και εμποδίζουν ή καθιστούν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμουν στους τούρκους υπηκόους η συμφωνία συνδέσεως, το πρόσθετο πρωτόκολλο και η απόφαση 1/80.

Περαιτέρω, η Επιτροπή προβάλλει ότι, βάσει της επιβαλλόμενης από τη συμφωνία συνδέσεως, το πρόσθετο πρωτόκολλο και την απόφαση 1/80 απαγορεύσεως των διακρίσεων, εφόσον οι Κάτω Χώρες επιβάλλουν τέλη για τη χορήγηση άδειας παραμονής σε τούρκους υπηκόους, τα τέλη αυτά δεν επιτρέπεται να είναι υψηλότερα από αυτά που επιβάλλονται για την χορήγηση αντίστοιχου εγγράφου στους υπηκόους των κρατών μελών ή στους υπηκόους της Νορβηγίας, της Ισλανδίας, του Λίχτενσταϊν ή της Ελβετίας.

(¹) Συμφωνία για τη δημιουργία σχέσης σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία εγκρίθηκε και επικυρώθηκε με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

(²) Πρόσθετο πρωτόκολλο, που συνήφθη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

(³) Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου συνδέσεως της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-93/07)

(2007/C 95/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και J.-B. Laiguelot)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (¹), και, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τες στην Επιτροπή, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικαστεί το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2003/35/ΕΚ εξέπνευσε στις 25 Ιουνίου 2005.

(¹) ΕΕ L 156, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Tribunal Superior de Justicia de Galicia* στις 20 Φεβρουαρίου 2007 — *Doña Rosa Méndez López* κατά *Instituto Nacional de Empleo (INEM)*, *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)*

(Υπόθεση C-97/07)

(2007/C 95/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Doña Rosa Méndez López*.

Εφεσίβλητοι: *Instituto Nacional de Empleo (INEM)*, *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)*.

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει η φράση «λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, σαν να κατοικούσε στο έδαφός του» που διαλαμβάνει το άρθρο 71 του κανονισμού 1408/71/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση κατά την οποία απαιτείται ο δικαιούχος να «έχει αναλώσει το δικαίωμα για παροχές ανεργίας» που επιβάλλει το άρθρο 215, παράγραφος 1, του Ley General de la Seguridad Social, προκειμένου να δικαιούται τις ισπανικές προνοιακές παροχές, θεωρείται ότι πληρούται επειδή το δικαίωμα παροχών ανεργίας αναλώθηκε στη Γερμανία, έστω και αν ο δικαιούχος δεν κατέβαλε ποτέ εισφορές στην Ισπανία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 28, της 30ής Ιανουαρίου 1997, σ. 4.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 21 Φεβρουαρίου 2007 — Nordania Finans A/S και BG Factoring A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-98/07)

(2007/C 95/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Nordania Finans A/S και BG Factoring A/S

Ανααιρεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η έκφραση «αγαθά επενδύσεως, χρησιμοποιούμενα από τον υποκείμενο στον φόρο στην επιχείρησή του» του άρθρου 19, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, την έννοια ότι καλύπτει τα αγαθά τα οποία μια επιχείρηση χρηματοδοτικής μισθώσεως αγοράζει με σκοπό τόσο την εκμίσθωση όσο και τη μεταπώληση κατά τη λήξη των συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2007 η Coop de France Bétail et Viande, πρώην Fédération Nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στις υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, FNCBV κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Coop de France Bétail et Viande, πρώην Fédération Nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (εκπρόσωπος: M. Ponsard)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γαλλική Δημοκρατία.

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος/της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου στην υπόθεση T-217/03,
- να αποφανθεί ότι δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο στην προσφεύγουσα,
- επικουρικώς, να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με την ως άνω απόφαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων και της κύριας δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου και της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έξι λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως. Με τους πέντε πρώτους, οι οποίοι αφορούν την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, η ανααιρεσείουσα προβάλλει, πρώτον, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη, διότι δεν έλαβε υπόψη του την εκ μέρους της Επιτροπής προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, η οποία συνίσταται στη μη γνωστοποίηση, με την ανακοίνωση των αιτιάσεων, της μεθόδου υπολογισμού του προστίμου, δεύτερον, ότι το Πρωτοδικείο αλλοίωσε τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μυστική παράταση της ισχύος της συμφωνίας της 24ης Οκτωβρίου 2001, τρίτον, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι συνήγαγε τη συμμετοχή της ανααιρεσείουσας στη συνέχιση της συμφωνίας βάσει άλλης γενικής συμφωνίας μεταξύ σφαγέων και κτηνοτρόφων, χωρίς να εξακριβώσει αν η ανααιρεσείουσα συναίνεσε στη συνέχιση της συμφωνίας, τέταρτον, ότι,

ακόμη και αν η συναίνεση θεωρηθεί αποδεχθείσα, το Πρωτοδικείο πεπλανημένα έκρινε τη συμφωνία ως θίγουσα τον ανταγωνισμό χωρίς να εξετάσει το γενικό νομικό και οικονομικό πλαίσιο εντός του οποίου συνήφθη και τα ενδεχόμενα αποτελέσματά της, και, πέμπτον, ότι παραβιάστηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως και ότι υπάρχουν αντιφάσεις στην αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά το ότι ελήφθη υπόψη ο κύκλος εργασιών των μελών της προσφεύγουσας — και όχι της προσφεύγουσας ατομικά — για να διαπιστωθεί αν υπήρξε υπέρβαση του ανωτάτου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.

Τέλος, με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, με τον οποίον ζητεί επικουρικά να μειωθεί το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι, ακόμη και αν το Δικαστήριο απορρίψει τους προηγούμενους λόγους, θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο, διότι αυτό αντιστοιχεί στο 20 %, και όχι στο 10 % του κύκλου εργασιών της, πράγμα που αντιβαίνει στο γράμμα του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2007 — L.V. Lammers & Van Cleff κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-105/07)

(2007/C 95/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: L.V. Lammers & Van Cleff

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικό ερώτημα

«Εμποδίζουν τα άρθρα 12, 43, 46, 48, 56 και 58 ΕΚ την εφαρμογή της βελγικής εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως, όπως προβλεπόταν με τα προηγούμενα ισχύοντα άρθρα 18, πρώτη παράγραφος, σημείο 3, και 18, δεύτερη παράγραφος, σημείο 3, του WIB92 [κώδικα φόρου εισοδήματος 92], κατά την οποία οι τόκοι δεν αναχαρακτηρίζονταν ως μερίσματα και, επομένως, δεν ήταν φορολογητέοι, όταν οι τόκοι αυτοί καταβάλλονταν σε διευθύνοντα σύμβουλο, ο οποίος ήταν βελγική εταιρία, πλην όμως, υπό τις ίδιες περιστάσεις, οι εν λόγω τόκοι αναχαρακτηρίζονταν ως μερίσματα και, επομένως, ήταν φορολογητέοι, όταν καταβάλλονταν σε διευθύνοντα σύμβουλο ο οποίος ήταν αλλοδαπή εταιρία;»

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-106/07)

(2007/C 95/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bordes και K. Simonsson)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να καταρτίσει για πολλούς γαλλικές λιμένες, προγράμματα παραλαβής και διακινήσεως αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/59/ΕΚ ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να πληροφορήσει την Επιτροπή σχετικά με την ύπαρξη και την εφαρμογή τους, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/59/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 27 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332, σ. 81).

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2007 ο Friedrich Weber κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-290/05, Friedrich Weber κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Friedrich Weber (εκπρόσωπος: W. Declair, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσιέοντος

Ο αναιρεσιέων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-290/05 ⁽¹⁾,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαΐου 2005.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσιέων στηρίζει την αίτηση αναίρεσης που υποβάλλει κατά της παραπάνω διάταξης του Πρωτοδικείου στους εξής λόγους.

Το Πρωτοδικείο απέρριψε κακώς ως απαράδεκτο το αίτημα του προσφεύγοντος-αναιρεσιέοντος (στο εξής: αναιρεσιέων) να υποχρεώσει την αναιρεσίβλητη να επιτρέψει την πρόσβαση του αναιρεσιέοντος σε ορισμένα έγγραφα. Κατά τον αναιρεσιέοντα, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, κατά πάγια νομολογία του ΔΕΚ, δεν έχει αυτή την εξουσία. Επιπλέον, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι το αίτημα του αναιρεσιέοντος δεν θα μπορούσε, κατόπιν της διόρθωσής του, να ερμηνευθεί με την έννοια ότι ζητείται σιωπηρά η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης της αναιρεσίβλητης. Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό: ο αναιρεσιέων ζήτησε, με το διορθωμένο αίτημά του, όχι μόνο σιωπηρά, αλλά και ρητά, την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης της αναιρεσίβλητης. Το διορθωμένο αίτημα του αναιρεσιέοντος είναι παραδεκτό, καθόσον με αυτό ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, η διαπίστωση ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στο σύνολό της είναι παράνομη.

Το Πρωτοδικείο εκθέτει, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ότι το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει «κατηγορίες κατά των γερμανικών δημόσιων ραδιοφωνικών σταθμών και άλλων κρατικών φορέων». Αυτός ο χαρακτηρισμός των επιχειρημάτων του αναιρεσιέοντος συνιστά απαράδεκτη απαξίωση των ισχυρισμών που προβάλλει ο αναιρεσιέων ως προς τα πραγματικά περιστατικά. Ο απαξιωτικός χαρακτηρισμός των λόγων της προσφυγής ως «κατηγοριών» αποδεικνύει ότι το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε αν το ιδιαίτερο βάρος των αιτιάσεων και η συνακόλουθη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου ήσαν λυσιτελή για τη θεμελίωση του αιτήματος της προσφυγής. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης του αναιρεσιέοντος. Αυτός ο τρόπος χαρακτηρισμού των μετριοπαθών ισχυρισμών του αναιρεσιέοντος δημιουργεί μάλιστα την υποψία μεροληψίας και αμφιβολίες ως προς τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη αντιβαίνει στις αρχές της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η εν λόγω διάταξη δεν λαμβάνει υπόψη τη δηλωμένη βούληση της Κοινότητας να προωθήσει και να ενισχύσει τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Η διάταξη του Πρωτοδικείου παρερμηνεύει επίσης τη σημασία της αρχής της δημοσιότητας στο πλαίσιο της δηλωμένης βούλησης και της πίστης της Κοινότητας στη δημοκρατία. Το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε το ζήτημα αν η απόφαση της αναιρεσίβλητης συμβιβάζεται με τους σκοπούς της Κοινότητας. Επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη αντιβαίνει στο ισχύον κοινοτικό δίκαιο.

Κατά τον αναιρεσιέοντα πάντα, δεν είναι ορθό ότι η αξίωσή του έχει αποσβεσθεί πλήρως, κατά το μέρος που αφορά την πρόσβαση στο επίμαχο έγγραφο της Επιτροπής. Η αναιρεσίβλητη επιβεβαίωσε μεν

ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι το έγγραφο της Επιτροπής που δημοσιεύθηκε σε ένα περιοδικό ήταν αυθεντικό, αλλά ο αναιρεσιέων δήλωσε ρητά ότι η επιβεβαίωση αυτή δεν ικανοποιεί το βασικό του αίτημα. Το κύριο επιχείρημα του αναιρεσιέοντος ήταν ότι το εν λόγω περιοδικό δεν αποτελεί όργανο για τη δημοσίευση επίσημων ανακοινώσεων της αναιρεσιέουσας.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο αναιρεσιέων ισχυρίζεται ότι πρέπει να αναρριχθεί η διάταξη του Πρωτοδικείου.

⁽¹⁾ EE C 331, σ. 42.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Prud'homie de pêche de Martigues (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2007 — Jonathan Pilato κατά Jean-Claude Bourgault

(Υπόθεση C-109/07)

(2007/C 95/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Prud'homie de pêche de Martigues

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Jonathan Pilato

Εναγόμενος: Jean-Claude Bourgault

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το άρθρο 11Α του κανονισμού (ΕΚ) 894/97 της 29ης Απριλίου 1997 ⁽¹⁾, το οποίο εισήχθη με τον κανονισμό (ΕΚ) 1239/98 της 8ης Ιουνίου 1998 ⁽²⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύει και τα μη παρασυρόμενα ή σχεδόν μη παρασυρόμενα απλάδια λόγω της υπάρξεως πλωτής άγκυρας στην οποία προσδένονται;
2. Έχει ισχύ το άρθρο 11Α, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου 894/97, το οποίο εισήχθη με τον κανονισμό (ΕΚ) 1239/98, στον βαθμό που:
 - α) Φαίνεται ότι επιδιώκει έναν αμιγώς περιβαλλοντικό σκοπό, ενώ η νομική βάση επί της οποίας ερείδεται είναι το παλαιό άρθρο 43, νυν άρθρο 37, της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που υπεγράφη στη Ρώμη στις 25 Μαρτίου 1957.
 - β) Δεν ορίζει την έννοια των παρασυρόμενων απλαδιών και, ως εκ τούτου, δεν καθορίζει με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής του.
 - γ) Δεν έχει σαφή αιτιολογία.

- δ) Δεν λαμβάνει υπόψη τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα ούτε τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας ούτε τα πλεονεκτήματα ή τις επιβαρύνσεις που απορρέουν από την απαγόρευση που προβλέπει.
- ε) Είναι δυσανάλογο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.
- στ) Εισάγει δυσμενείς διακρίσεις διότι επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση σε διαφορετικές γεωγραφικές, οικονομικές και κοινωνικές καταστάσεις.
- ζ) Δεν προβλέπει καμία παρέκκλιση υπέρ των αλιέων που ασκούν την αλιεία του τόννου σε μικρή κλίμακα με δίχτυα όπως είναι τα απλάδια για τον τόννο, μέθοδος η οποία, πέραν του ότι αποτελεί παραδοσιακή μέθοδο αλιείας στη Μεσόγειο, είναι ζωτικής σημασίας για τον πληθυσμό που τη χρησιμοποιεί και, κατά τα λοιπά, είναι άκρως επιλεκτική.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 894/97 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1997, για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 132, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1239/98 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 894/97 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 171, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Φεβρουαρίου 2007 η Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), η Fédération nationale bovine (FNB), η Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) και οι Jeunes Agriculteurs (JA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, FNCBV κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA) (Εθνική ομοσπονδία συνδικάτων ιδιοκτητών γεωργικών εκμεταλλεύσεων), Fédération nationale bovine (FNB) (Εθνική ομοσπονδία κτηνοτρόφων βοοειδών), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) (Εθνική ομοσπονδία γαλακτοπαραγωγών), Jeunes Agriculteurs (JA) (Νέοι Αγρότες) (εκπρόσωποι: V. Ledoux και B. Néouze, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (Εθνική ομοσπονδία συνεταιριστικής εκμετάλλευσης κτηνών και κρέατος), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος/της ανααιρεσείουσας

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2006·
- να αποφανθεί ότι δεν πρέπει να επιβληθούν πρόστιμα στις ανααιρεσείουσες ομοσπονδίες
- επικουρικά, να μειώσει το ύψος των εν λόγω προστίμων·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα για τα ασφαλιστικά μέτρα, τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσας και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσας. Με τον πρώτο λόγο, οι ανααιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο εκτίμησε εσφαλμένα τα αποδεικτικά μέσα που του προσκομίσθηκαν καθώς παρέλειψε να λάβει υπόψη του δύο ουσιώδη στοιχεία που αποδεικνύουν τη μη παράταση της συμφωνίας της 24ης Οκτωβρίου 2001 πέρα από τις 30 Νοεμβρίου του ίδιου έτους. Με τον δεύτερο λόγο, οι ανααιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν προσέβαλε τα δικαιώματα υπερασπίσεως μη υποδεικνύοντας, στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, ότι θα υπολόγιζε το ύψος των προστίμων με βάση τον συνολικό κύκλο εργασιών των μελών των ανααιρεσείουσων ομοσπονδιών, δεν έλαβε υπόψη του το κοινοτικό δίκαιο και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Με τον τρίτο λόγο, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62, κατά το μέτρο που το Πρωτοδικείο, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα επιβαλλόμενα στις ανααιρεσείουσες ομοσπονδίες πρόστιμα δεν υπερβαίνουν το ανώτατο όριο, που προβλέπεται από το άρθρο αυτό, του 10 % του κύκλου εργασιών, έλαβε υπόψη του τον συνολικό κύκλο εργασιών των μελών των ομοσπονδιών αυτών χωρίς να πληρούνται, συναφώς, οι συγκεκριμένες και αντικειμενικές προϋποθέσεις που τίθενται από τη νομολογία. Τέλος, με τον τέταρτο λόγο, οι ανααιρεσείουσες ισχυρίζονται παράβαση της αρχής «non bis in idem» καθώς και της αρχής της αναλογικότητας, καθώς το Πρωτοδικείο επέβαλε, σε κάθε μία ομοσπονδία, διαφορετικό πρόστιμο λαμβάνοντας υπόψη τον συνολικό κύκλο εργασιών των κοινών μελών τους. Σύμφωνα με τις ανααιρεσείουσες, έπρεπε, εν προκειμένω, να επιβληθεί πρόστιμο σε μία μόνο ομοσπονδία, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής οικονομικής ισχύος των κοινών μελών των ανααιρεσείουσων ομοσπονδιών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Ισπανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2007 — José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez κατά Πριγκιπάτου των Αστουριών

(Υπόθεση C-111/07)

(2007/C 95/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez

Καθού: Πριγκιπάτο των Αστουριών

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορούν τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 του διατάγματος 72/2001, της 19ης Ιουλίου 2001, για τα φαρμακεία και τους σταθμούς φαρμακευτικών υπηρεσιών, καθώς και το πρώτο τμήμα του κεφαλαίου II του ίδιου διατάγματος, το οποίο έχει εκδοθεί σε εκτέλεση των διατάξεων του άρθρου 103 του γενικού νόμου 14/1986 για την υγεία και του άρθρου 88 του νόμου 25/1990, της 20ής Δεκεμβρίου, για τα φάρμακα, να θεωρηθούν αντίθετα προς το άρθρο 43 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-114/07)

(2007/C 95/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/24/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/EK περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης, καθόσον δεν έλαβε όλα τα αναγκαία νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη ή δεν κοινοποίησε τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ EE L 136 της 30ής Απριλίου 2004, σ. 85.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-115/07)

(2007/C 95/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/27/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/EK περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, καθόσον δεν έλαβε όλα τα αναγκαία νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη ή δεν κοινοποίησε τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ EE L 136 της 30ής Απριλίου 2004, σ. 34.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-116/07)

(2007/C 95/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/28/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/82/EK περί του κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα, καθόσον δεν έλαβε τα όλα τα αναγκαία νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη ή δεν κοινοποίησε τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή·
- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136 της 30ής Απριλίου 2004, σ. 58.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-117/07)

(2007/C 95/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και M. Šimerdová)

Καθή: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/28/EK ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2005, για τον καθορισμό αρχών και λεπτομερών κατευθυντήριων γραμμών για την ορθή κλινική πρακτική όσον αφορά τα δοκιμαζόμενα φάρμακα που προορίζονται για τον άνθρωπο, καθώς και των απαιτήσεων για την έγκριση της παρασκευής ή εισαγωγής τέτοιων προϊόντων, καθόσον δεν έλαβε όλα τα αναγκαία νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη ή δεν κοινοποίησε τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή·
- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Οκτωβρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 91 της 9ης Απριλίου 2005, σ. 13.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-118/07)

(2007/C 95/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Huttunen, H. Støvlbæk και B. Martenczuk)

Καθή: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να λάβει πρόσφορα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προκειμένου να άρει κάθε ασυμβίβαστο που αφορά τις διατάξεις περί μεταφοράς χρηματικών ποσών οι οποίες περιλαμβάνονται στις διμερείς επενδυτικές συμφωνίες που έχει συνάψει με τη Ρωσική Ομοσπονδία (πρώην Σοβιετική Ένωση), τη Λευκορωσία, την Κίνα, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και το Ουζμπεκιστάν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307 της Συνθήκης αυτής·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή αφορά τις διμερείς επενδυτικές συμφωνίες που συνήψε προ της προσχωρήσεώς της στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Δημοκρατία της Φινλανδίας με τη Ρωσική Ομοσπονδία (πρώην Σοβιετική Ένωση), τη Λευκορωσία, την Κίνα, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και το Ουζμπεκιστάν. Οι διατάξεις που περιλαμβάνουν οι επίμαχες συμφωνίες αφορούν τη μεταφορά περιουσιακών στοιχείων και χρηματικών ποσών που συνδέονται με επενδύσεις. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω διατάξεις των συμφωνιών αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία, διότι λόγω των διατάξεων αυτών η Φινλανδία δεν μπορεί να εφαρμόζει τα μέτρα που λαμβάνουν τα κοινοτικά όργανα δυνάμει των άρθρων 57, παράγραφος 2, 59 και 60, παράγραφος 1, ΕΚ. Επειδή οι επίμαχες συμφωνίες συνήφθησαν προς της εντάξεως της Φινλανδίας στην ΕΕ, η χώρα αυτή υποχρεούται να λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο για να άρει τα ασυμβίβαστα που περιλαμβάνουν οι συμφωνίες αυτές έναντι του άρθρου 307, δεύτερο εδάφιο 2, ΕΚ.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-120/07)

(2007/C 95/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και H. van Vliet)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/24/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/EK περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης, ή μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136, της 30.4.2004, σ. 85.

Προσφυγή της 28 Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-121/07)

(2007/C 95/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και C. Zadra)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση C-419/03 ⁽¹⁾ σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον ⁽³⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

— να υποχρεώσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» χρηματική ποινή 366 744 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης στην υπόθεση C-419/03 από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης στην υπόθεση C-419/03 μέχρι την ημερομηνία πλήρους εκτελέσεως της απόφασης στην υπόθεση C-419/03·

— να υποχρεώσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», το κατ' αποκοπήν ποσό των 43 660 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης στην υπόθεση C-419/03, από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης αυτής μέχρι την ημερομηνία:

— πλήρους εκτελέσεως της απόφασης στην υπόθεση C-419/03 (αν συμβεί πριν από την έκδοση της απόφασης στην παρούσα υπόθεση),

— εκδόσεως της απόφασης στην παρούσα υπόθεση (αν η απόφαση στην υπόθεση C-419/03 δεν έχει πλήρως εκτελεστεί μέχρι τότε)·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Έχει περάσει διάστημα άνω των τεσσάρων ετών μετά την παρέλευση της προθεσμίας που τάχθηκε για την μεταφορά της οδηγίας 2001/18 στο εσωτερικό δίκαιο και άνω των 28 μηνών μετά την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση C-419/03, με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση της υποχρέωσης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο και η Γαλλική Δημοκρατία δεν έχει ακόμα λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ζητεί να καταδικαστεί αυτό το κράτος μέλος στην καταβολή προστίμου καθώς και σε χρηματική ποινή ανάλογη της σοβαρότητας της παράβασης αυτής και των συνεπειών της στην επιδίωξη των στόχων που επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης.

⁽¹⁾ Δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή.

⁽²⁾ ΕΕ L 106, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 117, σ. 15.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 η Eurostrategies SPRL κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-203/06, Eurostrategies sprl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-122/07 P)

(2007/C 95/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Eurostrategies SPRL (εκπρόσωποι: R.A. Lang και S. Crosby, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-203/06, κατά το μέρος που αφορά την αιτιολογία της και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

1. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της εξασφάλισης ίσων μέσων αμύνης, την οποία κατοχυρώνουν τόσο το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όσο και η Συνθήκη ΕΚ, καθόσον δεν παρέσχε στην ανααιρεσείουσα τη δυνατότητα να προβάλει τους ισχυρισμούς της περί του κατά πόσον έλαβε πράγματι από την Επιτροπή «ενδιάμεση απάντηση», η οποία, σε περίπτωση που είχε παραληφθεί, θα συνεπαγόταν δεκαπενθήμερη παράταση της προθεσμίας που τάσσεται κανονικά στην Επιτροπή και, επομένως, δεν θα παρίστατο ανάγκη κινήσεως διαδικασίας ενώπιον του κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου.

Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την εκδοχή της ανααιρεσείουσας σχετικά με το δεύτερο έγγραφο, το οποίο η Επιτροπή διατείνεται μεν ότι της απηύθυνε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, πλην όμως, στην πράξη, απεστάλη με τηλεομοιοτυπία.

2. Το Πρωτοδικείο παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή μπορούσε να τύχει εν προκειμένω του πλεονεκτήματος της δεκαπενθήμερης παράτασής της οικείας προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, καίτοι δεν είχε στη διάθεσή του αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της παρατάσεως αυτής. Ειδικότερα, μία από τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συνίσταται στην υποχρέωση ενημερώσεως του αιτούντος. Εντούτοις, η Επιτροπή προσκόμισε απλώς στοιχεία προς απόδειξη του ότι απέστειλε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και όχι ότι ο αποδέκτης παρέλαβε πράγματι το μήνυμα αυτό. Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο παράγει ένομα αποτελέσματα μόνον οσάκις παραλαμβάνεται από τον αποδέκτη, ο οποίος λαμβάνει κατ' αυτόν τον τρόπο γνώση του περιεχομένου του. Συνεπώς, ο αιτών δεν ενημερώθηκε στην πράξη και, ως εκ τούτου, οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 δεν πληρούνται εν προκειμένω.

3. Το Πρωτοδικείο δεν τήρησε έναν υποχρεωτικό δικονομικό κανόνα, καθόσον παρέλειψε να προβεί σε στάθμιση των δεδομένων πριν εκδώσει την απόφασή του. Η ανααιρεσείουσα παραπέμπει στα άρθρα 47, παράγραφος 1, και 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 2ας Μαΐου 1991, ως παραδείγματα διατάξεων που προβλέπουν τη δυνατότητα του Πρωτοδικείου να σταθμίζει, όπου απαιτείται, τα δεδομένα.
4. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον παραμόρφωσε την αληθή έννοια των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων, από τα οποία ουδόλως προκύπτει ότι η Επιτροπή ενημέρωσε την ανααιρεσείουσα περί του αιτήματός να παραταθεί κατά δεκαπέντε ημέρες η οικεία προθεσμία.
5. Επικουρικώς προς τον τέταρτο λόγο, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο παράγει ένομα αποτελέσματα από της αποστολής του, και όχι από της παραλαβής του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 43

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-123/07)

(2007/C 95/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και H. van Vliet)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2004/27/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, ή τουλάχιστον μη ανακοινώντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την εν λόγω οδηγία.
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 2 Μαρτίου 2007 — J.C.M. Beheer BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-124/07)

(2007/C 95/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: J.C.M. Beheer BV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Καλύπτουν οι διατάξεις του άρθρου 13, Β, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ τις δραστηριότητες επίσης ενός (νομικού) προσώπου που ασκεί χαρακτηριστικές και ουσιώδεις δραστηριότητες ασφαλιστή και ασφαλιστικού πράκτορα, κατά τις οποίες υφίσταται διαμεσολάβηση για τη σύναψη συμβάσεων ασφαλίσεως επ' ονόματι ενός άλλου ασφαλιστή ή ασφαλιστικού πράκτορα;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Jaworznie (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 7 Μαρτίου 2007 — Piotr Kawala κατά Gmina Miasta Jaworzna

(Υπόθεση C-134/07)

(2007/C 95/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Piotr Kawala

Εναγόμενος: Gmina Miasta Jaworzna

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύει το άρθρο 90 ΕΚ την εφαρμογή του άρθρου 1 του διατάγματος του Υπουργού Έργων Υποδομής της 28ης Ιουλίου 2003, περί του ύψους των τελών για το έγγραφο κυριότητας αυτοκινήτου, καθόσον η χορήγηση αδείας κυκλοφορίας οχήματος αγορασθέντος από άλλο κράτος μέλος εκτός της Δημοκρατίας της Πολωνίας εξαρτάται από την καταβολή τέλους ύψους 500 PLN για την έκδοση του εγγράφου κυριότητας του αυτοκινήτου;

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-145/07)

(2007/C 95/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη λαμβάνοντας τα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2003 ⁽¹⁾, για την αναφορά περιστατικών στην πολιτική αεροπορία, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα αυτά, παρέλειψε τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας έληξε στις 4 Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 23.

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-146/07)

(2007/C 95/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson και W. Wils)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας μη θεσπίζοντας τα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα που είναι αναγκαία προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/84/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης, ή εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 272, σ. 32.

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-147/07)

(2007/C 95/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán, J. Hottiaux, J.-B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς το άρθρο 4 της οδηγίας 98/83/EK του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ⁽¹⁾, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικαστεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ποιότητα των προοριζόμενων για ανθρώπινη κατανάλωση, στη Γαλλία, υδάτων δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της οδηγίας 98/83, στο μέτρο που σημειώνονται τακτικώς υπερβάσεις σχετικά με τα θεσπισμένα από την τελευταία κατώτατα όρια, ειδικότερα προκειμένου περί νιτρικών αλάτων και φυτοφαρμάκων, στα γεωγραφικά διαμερίσματα Deux-Sèvres, Charente-Maritime και Vendée.

⁽¹⁾ ΕΕ L 330, σ. 32.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-148/07)

(2007/C 95/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Bottka και K. Mojzesowicz)

Καθής: Δημοκρατία της Ουγγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Ζητείται από το Δικαστήριο να αναγνωριστεί ότι η Δημοκρατία της Ουγγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/77/EK της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ⁽¹⁾, καθόσον δεν κατήργησε τους περιορισμούς ως προς την παροχής καλωδιακών τηλεοπτικών υπηρεσιών που επιβλήθηκαν με το άρθρο 115, παράγραφος 4, του νόμου I του 1996 περί ραδιοφώνου και τηλεοράσεως.
- Ζητείται να καταδικαστεί η Δημοκρατία της Ουγγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2004.

Κατά την Επιτροπή, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/77/ΕΚ περιορίζοντας, με τον νόμο περί ραδιοφώνου και τηλεοράσεως, το δικαίωμα των παρεχόντων καλωδιακώς υπηρεσίες να εκπέμπουν προγράμματα κατά τρόπον ώστε να μη καλύπτουν εδαφικώς πέραν του ενός τρίτου του πληθυσμού.

(¹) ΕΕ L 249, σ. 21.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-124/06) (¹)

(2007/C 95/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-71/06) (¹)

(2007/C 95/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) κατά Miloslav Lev

(Υπόθεση C-282/06) (¹)

(2007/C 95/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Sigla κατά ΓΕΕΑ — Elleni Holding BV (VIPS)

(Υπόθεση T-215/03) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος VIPS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα VIPS — Άρθρο 8, παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Αρχή του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον — Δικαιώματα άμυνας)

(2007/C 95/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SIGLA SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chánarri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero και G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Elleni Holding BV (Alphen aan de Rijn, Κάτω Χώρες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Απριλίου 2003 (υπόθεση R 1127/2000-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ SIGLA SA και Elleni Holding BV.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Απριλίου 2003 (υπόθεση R 1127/2000-3).
2. Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2007 — Καταλαγαριανάκης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/03) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό και κλιμάκιο — Εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 5, άρθρο 31, παράγραφος 2, άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, άρθρα 45 και 62 του ΚΥΚ»)

(2007/C 95/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Γεώργιος Καταλαγαριανάκης (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής περί αναθεώρησης και καθορισμού της κατατάξεως του προσφεύγοντος κατά τον χρόνο του διορισμού του στον βαθμό Α6, πρώτο κλιμάκιο, περί αναθεώρησης και καθορισμού της μεταγενέστερης κατατάξεώς του στον βαθμό Α5, τρίτο κλιμάκιο, από 1ης Απριλίου 2000 και περί καθορισμού της 5ης Οκτωβρίου 1995 ως χρονικού σημείου ενάρξεως των χρηματικών συνεπειών της απόφασεως.

Διατακτικό της απόφασεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 2003 καθόσον ορίζει ως χρονικό σημείο ενάρξεως των χρηματικών συνεπειών της την 5η Οκτωβρίου 1995.
- 2) Η Επιτροπή θα προβεί σε συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος και των προσόντων των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Α5, στο πλαίσιο κάθε περιόδου προαγωγών από την 1η Μαΐου 1993 και εντεύθεν.
- 3) Κατόπιν αυτής της εξετάσεως και αν η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσφέρει στον προσφεύγοντα την προαγωγή κατά βαθμό που θα θεωρηθεί δικαιολογημένη, καλούνται οι διάδικοι να αναζητήσουν συμφωνία όσον αφορά την προσηκούμενη αποζημίωση.

4) Οι διάδικοι θα ενημερώσουν το Πρωτοδικείο εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως για το περιεχόμενο της συμφωνίας στην οποία θα έχουν, ενδεχομένως, καταλήξει ή, άλλως, θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο τις στηριζόμενες σε αριθμητικά στοιχεία προτάσεις τους ως προς την εκτίμηση της προκληθείσας ζημίας.

5) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

6) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 35 της 7.2.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2007 — Dascalu κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-430/03) (¹)

(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό και κλιμάκιο — Εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 5, άρθρο 31, παράγραφος 2, άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, άρθρα 45 και 62 του ΚΥΚ»)

(2007/C 95/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Iosif Dascalu (Kraainem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά, C. Berardis-Kayser, L. Lozano Palacios και H. Krâmer και, στη συνέχεια, C. Berardis-Kayser και H. Krâmer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2002 και της 14ης Απριλίου 2003 περί τροποποίησης της κατατάξεως του προσφεύγοντος σε βαθμό, καθόσον οι αποφάσεις αυτές τον κατατάσσουν, από την ημερομηνία του διορισμού του, στον βαθμό Α6, πρώτο κλιμάκιο, ορίζουν την 5η Οκτωβρίου 1995 ως ημερομηνία ενάρξεως των χρηματικών συνεπειών τους και δεν αποκαθιστούν τη σταδιοδρομία του προσφεύγοντος όσον αφορά την κατάταξή του σε βαθμό, και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων του προσφεύγοντος και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της εκ των αποφάσεων αυτών ζημίας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 2003 καθόσον ορίζει ως χρονικό σημείο ενάρξεως των χρηματικών συνεπειών της την 5η Οκτωβρίου 1995.

2) Η Επιτροπή θα προβεί σε συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος και των προσόντων των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Α5 από τις 16 Απριλίου 1993 και, κατόπιν, στον βαθμό Α4 από τις 16 Ιανουαρίου 1998 και εντεύθεν.

3) Κατόπιν αυτής της εξετάσεως και αν η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσφέρει στον προσφεύγοντα την προαγωγή κατά βαθμό που θα θεωρηθεί δικαιολογημένη, καλούνται οι διάδικοι να αναζητήσουν συμφωνία όσον αφορά την προσήκουσα αποζημίωση λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη το αίτημα αποζημιώσεως που διατύπωσε ο προσφεύγων.

4) Οι διάδικοι θα ενημερώσουν το Πρωτοδικείο εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως για το περιεχόμενο της συμφωνίας στην οποία θα έχουν, ενδεχομένως, καταλήξει ή, άλλως, θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο τις στηριζόμενες σε αριθμητικά στοιχεία προτάσεις τους ως προς την εκτίμηση της προκληθείσας ζημίας.

5) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

6) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 47 της 21.2.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 2007 — Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-107/04) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές πυριτιούχου μετάλλου καταγωγής Ρωσίας — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια)

(2007/C 95/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Willems και L. Ruessmann, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop, επικουρούμενος από τον G. Berrisch, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Scharf και K. Talabér Riczs)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2229/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντνιτάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές πυριτιούχου καταγωγής Ρωσίας (EE L 339, σ. 3)

Διατακτικό της απόφασης

1) Ακυρώνει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2229/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντνιτάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές πυριτίου, καταγωγής Ρωσίας, καθόσον επιβάλλει δασμό αντνιτάμπινγκ στην προσφεύγουσα.

2) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαρτίου 2007 — Sequeira Wandschneider κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-110/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Αιτιολογία — Αξιολόγηση των προσόντων — Αποδεικτικά στοιχεία — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 95/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Paulo Sequeira Wandschneider (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Vandersanden και A. Finchelstein, ακολούθως G. Vandersanden και C. Ronzi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και H. Tserera-Lacombe)

Αντικείμενο της απόφασης

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της απόφασης της 23ης Απριλίου 2003 περί καταρτίσεως της εκθέσεως σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 και, αφετέρου, αίτημα καταβολής αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 23ης Απριλίου 2003 περί καταρτίσεως της εκθέσεως σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007 — France Télécom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-339/04) (¹)

(«Ανταγωνισμός — Απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου — Αγοστή συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια — Αγοστή συνεργασία με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού — Αιτιολογία — Αναλογικότητα»)

(2007/C 95/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: France Télécom SA, πρώην Wanadoo SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: H. Calvet και M.-C. Rameau, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier και O. Beynet)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της απόφασης C (2004) 1929 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2004, στην υπόθεση COMP/C-1/38.916, με την οποία η Επιτροπή υποχρέωσε τη France Télécom SA και όλες τις αμέσως ή εμμέσως ελεγχόμενες από αυτήν επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης της Wanadoo SA και όλων των επιχειρήσεων που αυτή ελέγχει αμέσως ή εμμέσως, να υποβληθούν σε έλεγχο, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1)

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007 — France Télécom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-340/04) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου — Αγαστή συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια — Αγαστή συνεργασία με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αιτιολογία — Αναλογικότητα — Νέος λόγος ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)

(2007/C 95/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: France Télécom SA, πρώην Wanadoo SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Clarenc και J. Ruiz Calzado, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier και O. Beynet)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως C (2004) 1929 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2004, στην υπόθεση COMP/C-1/38.916, με την οποία η Επιτροπή υποχρέωσε τη France Télécom SA και όλες τις αμέσως ή εμμέσως ελεγχόμενες από αυτήν επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης της Wanadoo SA και όλων των επιχειρήσεων που αυτή ελέγχει αμέσως ή εμμέσως, να υποβληθούν σε έλεγχο, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2007 — Golf USA κατά ΓΕΕΑ (GOLF USA)

(Υπόθεση T-230/05) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GOLF USA — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα»)

(2007/C 95/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Golf USA, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. de Bosch Kemper-de Hilster, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Απριλίου 2005 (υπόθεση R 823/2004-2), περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως του λεκτικού σήματος GOLF USA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 20.8.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Brinkmann κατά ΓΕΕΑ — Terra Networks (Terranus)

(Υπόθεση T-322/05) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Terranus — Προγενέστερο κοινοτικό και εθνικό εικονιστικό σήμα terra — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 95/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carsten Brinkmann (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. van Bebber, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικά, T. Eichenberg και, στη συνέχεια, G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Terra Networks, SA (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση R 1145/2004-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Terra Networks, SA και Carsten Brinkmann.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007 — Saint-Gobain Pam κατά ΓΕΕΑ — Propamsa (PAM PLUVIAL)

(Υπόθεση T-364/05) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PAM PLUVIAL — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα PAM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόδειξη της χρήσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 95/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Saint-Gobain Pam SA (Νανσύ, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Blanchard και G. Marchais, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Rassat)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Propamsa, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Απριλίου 2005 (υπόθεση R 414/2004-4) σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου PAM PLUVIAL, εκδοθείσας επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ των Propamsa, SA και Saint-Gobain Pam SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα, Saint-Gobain Pam SA, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 315 της 10.12.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2007 — Beyatli και Candan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-455/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού — Προθεσμίες — Διοικητική ένσταση — Απαράδεκτο)

(2007/C 95/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Derya Beyatli (Λευκωσία, Κύπρος) και Armaghan Candan (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία) (εκπρόσωπος: A. Δημητριάδης, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Kraemer)

Αντικείμενο της διατάξεως

Αίτημα ακυρώσεως της από 5 Μαΐου 2004 αποφάσεως του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/A/1/03, με την οποία ανακοινώθηκε στους προσφεύγοντες η αποτυχία τους στις γραπτές εξετάσεις.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 57 της 5.3.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — SP Entertainment Development κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-44/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2007/C 95/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SP Entertainment Development GmbH (Norderfriedrichskoog, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Demleitner, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: V. Kreuschitz)

Αντικείμενο της διατάξεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο από 20 Οκτωβρίου 2004 έγγραφο της Επιτροπής σχετικά με την ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως που χορηγήθηκε από τις γερμανικές αρχές υπέρ του Space Park Development GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα, SP Entertainment Development GmbH, καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 115 της 14.5.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Sinara Handel κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-91/05) (¹)

(«Παρεμπίπτοντα ζητήματα — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή αποζημιώσεως — Διαφυγόν κέρδος — Αίτημα επιστροφής δασμών αντνιτάμπινγκ — Αναρμοδιότητα»)

(2007/C 95/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Sinara Handel GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (Εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος και Ε. Πετρίτση, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Εκπρόσωπος: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τον G. Berrisch, δικηγόρο) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωποι: N. Khan και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 288 ΕΚ, με την οποία ζητείται η αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα εξαιτίας της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97, του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας (EE L 322, σ. 1).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την ενάγουσα, Sinara Handel GmbH, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 115 της 15.5.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-205/05) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ρήτρα διατηρείας — Πρόγραμμα eContent — Καταγγελία συμβάσεως — Εξόφληση — Απαράδεκτο)

(2007/C 95/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωποι: M. Wilderspin και M. Patkova)

Αντικείμενο

Αίτηση περί ακυρώσεως, πρώτον, της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 2003, περί καταγγελίας της συμβάσεως EDC-53007 EEBO/27873, δεύτερον, της αποφάσεως της Επιτροπής της 12ης Νοεμβρίου 2004, περί εξοφλήσεως στην προσφεύγουσα του κόστους των πραγματοποιηθεισών εργασιών διά της καταβολής ποσού μη υπερβαίνοντος τα 85 971 ευρώ και, τρίτον, της αποφάσεως της Επιτροπής της 7ης Μαρτίου 2005, περί εκδόσεως κατά της προσφεύγουσας χρεωστικού σημειώματος για ποσό 59 485 ευρώ.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) EE C 193 της 6.8.2005.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/06 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών — Ανάλυση του αραβοσίτου από τους οργανισμούς παρεμβάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1572/2006 — Έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα)

(2007/C 95/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Ουγγαρίας (εκπρόσωπος: J. Fazekas)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Dunvieuxart και Z. B. Pataki)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί αναστολής της εκτελέσεως ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1572/2006 της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2006, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 824/2000 περί των διαδικασιών ανάληψης σιτηρών από τους οργανισμούς παρέμβασης, καθώς και των αναλυτικών μεθόδων για τον καθορισμό της ποιότητας (ΕΕ L 290, σ. 29).

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2007 — FMC Chemical κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ)

(Υποθέσεις T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R και T-313/06 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων — Απαράδεκτο»)

(2007/C 95/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: FMC Chemical SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· Arysta Lifesciences SAS (Nogüeres, Γαλλία)· και Otsuka Chemical Co. Ltd

(Οζάκα, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ) (εκπρόσωποι: A. Cuvillier και D. Detken)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της εναγομένης: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Doherty)

Αντικείμενο

Αιτήσεις με σκοπό την αναστολή εκτελέσεως των πράξεων της ΕΑΑΤ, της 28ης Ιουλίου και της 28ης Αυγούστου 2006, όσον αφορά την αξιολόγηση των δραστικών ουσιών carbofuran, carbo-sulfan και benfuracarbe, κατά την έννοια της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1), καθώς και τη λήψη άλλων προσωρινών μέτρων.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Αποφασίζει την συνεκδίκηση των υποθέσεων T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R και T-313/06 R για τους σκοπούς της παρούσας διατάξεως.
- 2) Απορρίπτει τις αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Icuна.Com κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-383/06 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Κατάργηση της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων»)

(2007/C 95/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Icuна.Com SCRL (Braine-le-Château, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Windey και P. Brandt, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και M. Ecker)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σκοπούντων, κατ' ουσίαν, στην αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου 2006 με την οποία προκρίθηκε η προσφορά της εταιρίας Mostra και απορρίφθηκε η προσφορά την οποία είχε υποβάλει η αιτούσα στο πλαίσιο του διαγωνισμού EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, καθώς και, εν ανάγκη, της εκτελέσεως της συμβάσεως που συνήφθη με την εταιρία Mostra, μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Παρέλκει πλέον η λήψη αποφάσεως επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2007 — Dow AgroSciences κατά EFSA

(Υπόθεση T-397/06 R)

(Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Αίτημα αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων — Απαράδεκτο)

(2007/C 95/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων (EFSA) (εκπρόσωποι: A. Cuvillier και D. Detken)

Αντικείμενο της διατάξεως

Αίτημα αναστολής εκτελέσεως της από 28 Ιουλίου 2006 πράξεως της EFSA, όπως ενημερώθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2006, όσον αφορά την αξιολόγηση της δραστικής ουσίας haloxyfop-R, κατά την έννοια της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1), καθώς και αίτημα λήψεως άλλων προσωρινών μέτρων.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-416/06 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Δεν συντρέχει το επείγον»)

(2007/C 95/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint-Didier-au-Mont-d'Or, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Parpala και B. Doherty, agents)

Αντικείμενο

Αίτηση με σκοπό, αφενός, την αναστολή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2006/132/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ώστε να καταχωριστεί η ουσία procymidone ως δραστική ουσία (ΕΕ L 349, σ. 22), και, αφετέρου, τη λήψη ορισμένων άλλων προσωρινών μέτρων.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Fahas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-49/07)

(2007/C 95/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Sofiane Fahas (Milkendorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: δικηγόρος F. Zillmer)

Καθού/εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα/ενάγοντα, την απόφαση 2002/848/ΕΚ, της 28ης Οκτωβρίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 και την κατάργηση της απόφασης 2002/460/ΕΚ, με την οποία το Συμβούλιο κατάρτισε ενημερωμένο κατάλογο των προσώπων, ενώσεων και οργανισμών, επί των οποίων εφαρμόζεται ο εν λόγω κανονισμός, και όλες τις εν τω μεταξύ εκδοθείσες αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπεριλαμβανομένης της απόφασης 2006/1008/ΕΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, η οποία ισχύει έως σήμερα·
- να κηρύξει μη εφαρμόσιμες ως προς τον προσφεύγοντα/ενάγοντα όλες τις προαναφερθείσες αποφάσεις, περιλαμβανομένης και της απόφασης 2006/1008/ΕΚ της 21ης Δεκεμβρίου 2006·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταβολή αποζημιώσεως στον προσφεύγοντα/ενάγοντα για τη ζημία που αυτός υπέστη, καθορίζοντας κατά την κρίση του το ποσό της αποζημιώσεως, το οποίο εντούτοις δεν δύναται να είναι κατώτερο των 2 000,00 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων/ενάγων βάλλει με την προσφυγή/αγωγή του κατά της απόφασης 2006/1008/ΕΚ ⁽¹⁾ και κατά όλων των προγενεστέρων αποφάσεων, αρχής γενομένης από την απόφαση 2002/848/ΕΚ ⁽²⁾, καθόσον αυτός αναφέρεται ρητώς στα προσβαλλόμενα κείμενα.

Προς θεμελίωση της προσφυγής/αγωγής του, ο προσφεύγων/ενάγων ισχυρίζεται ειδικότερα ότι το δικαίωμά του για άμυνα καθώς και το δικαίωμά του για αποτελεσματική έννομη προστασία προσβλήθηκαν. Επιπλέον, η απόφαση 2006/1008/ΕΚ δεν αιτιολογείται και, επομένως, αντίκειται στο άρθρο 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ Απόφαση 2006/1008/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2002 για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 379, σ. 123).

⁽²⁾ Απόφαση 2002/848/ΕΚ του Συμβουλίου, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2002/460/ΕΚ (ΕΕ L 295, σ. 12).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-50/07)

(2007/C 95/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και P. Barros da Costa, και M. Figueiredo, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Ακύρωση της απόφασης 2006/932/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων ⁽¹⁾, καθ' όσον εφαρμόζει στην Πορτογαλία δημοσιονομική διόρθωση 5 % στην ενίσχυση για αροτράιες καλλιέργειες, όσον αφορά τη συμπληρωματική πληρωμή για τον σκληρό σίτο, ύψους 3 945 827,00 EUR, στο πλαίσιο του καθεστώτος το οποίο δημιούργησε ο κανονισμός (ΕΚ) 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτράιων καλλιεργειών ⁽²⁾·
- Επικουρικώς, ακύρωση της απόφασης καθ' όσον αποκλείει την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών που πραγματοποίησε η Πορτογαλική Δημοκρατία πριν από τις 16 Δεκεμβρίου 2003, οι οποίες ανέρχονται σε 3 231 650,20 EUR·
- Καταδίκη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στηρίζεται στα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1258/1999 ⁽³⁾: με τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παράλειψη ουσιώδους τύπου·
- Ως προς την καθυστερημένη πραγματοποίηση των επιτοπίων ελέγχων κατά τις περιόδους 2002 και 2003, την οποία της καταλογίζει η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας, της αρχής της ισότητας μεταξύ των κρατών μελών, της αρχής της αναλογικότητας και πλάνη περί τη συνδρομή των πραγματικών προϋποθέσεων·
- Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης ότι το ΕΓΓΤΠΕ δεν υφίσταται δημοσιονομική ζημία.
- Η προσφεύγουσα αποκρούει, εξ άλλου, τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι ο αριθμός των επιτοπίων επισκέψεων σχετικά με τον σκληρό σίτο το 2002 ήταν ανεπαρκής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 355, σ. 96.

⁽²⁾ ΕΕ 1999, L 160, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 1999, L 160, σ. 103).

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2007 — Agrar-Invest-Tatschl κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-51/07)

(2007/C 95/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agrar-Invest-Tatschl (St. Andrä im Lavanttal, Αυστρία) (εκπρόσωπος: O. Wenzlaff, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης της καθής Ε (2006) 5789 τελ. (REC 05/05), της 4ης Δεκεμβρίου 2006,
- να υποχρεώσει την καθής να εκδώσει απόφαση για τη μη εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ύψους 110 937,60 ευρώ για τις εισαγωγές ζάχαρης από την Κροατία που πραγματοποιήσε η προσφεύγουσα μετά τις 26 Ιουνίου 2002 και τις οποίες αφορά η αίτηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας της 10ης Ιουνίου 2005,
- επικουρικά σε σχέση με το αίτημα υπ' αριθ. 2, να υποχρεώσει την καθής να εκδώσει απόφαση για τη διαγραφή του χρέους εισαγωγικών δασμών ύψους 110 937,60 ευρώ για τις εισαγωγές ζάχαρης από την Κροατία που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα μετά τις 26 Ιουνίου 2002 και τις οποίες αφορά η αίτηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας της 10ης Ιουνίου 2005.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Ε (2006) 5789 τελ., με την οποία αναγνωρίστηκε, πρώτον, ότι η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών δεν είναι δικαιολογημένη, όσον αφορά ορισμένο ποσό, και, δεύτερον, ότι, όσον αφορά ένα άλλο ποσό, η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη και ότι η διαγραφή των δασμών αυτών δεν είναι δικαιολογημένη σε ορισμένη περίπτωση (αίτηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας).

Με την απόφαση αυτή, αποδέκτης της οποίας είναι η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή κατέληξε, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 ⁽¹⁾ (στο εξής: κοινοτικός τελωνειακός κώδικας) και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 ⁽²⁾, στο συμπέρασμα ότι δεν είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ύψους 110 937,60 ευρώ για τις εισαγωγές της προσφεύγουσας και ότι δεν είναι δικαιολογημένη η διαγραφή των εισαγωγικών αυτών δασμών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, προς στήριξη της προσφυγής της, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι συντρέχουν είτε οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα για τη μη εκ των υστέρων βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών είτε οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα για τη διαγραφή των εκ των υστέρων βεβαιωθέντων εισαγωγικών δασμών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

Προσφυγή της Trade-Stomil κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2007

(Υπόθεση T-53/07)

(2007/C 95/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trade-Stomil (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister και E. W. Batchelor, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση, ιδίως τα άρθρα 1 έως 4, καθόσον εφαρμόζονται στην Trade-Stomil· ή
- Να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως καθόσον αφορά την Trade-Stomil· ή
- Να τροποποιήσει το άρθρο 2 της αποφάσεως καθόσον αφορά την Trade-Stomil, ώστε να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιωδώς το επιβληθέν σ' αυτήν πρόστιμο· και, εν πάση περιπτώσει,
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 5700 τελικό, της 29ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/F/38.638 — Ελαστικό βουταδιενίου και ελαστικό στυρενίου-βουταδιενίου, παρασκευασθέν με πολυμερισμό ως γαλάκτωμα, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα μετείχε, με άλλες επιχειρήσεις, σε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, εκτείνοντας τους στόχους τιμών σχετικά με τα προϊόντα, κατανέμοντας τους πελάτες με συμφωνίες μη επιθέσεως και ανταλλάσσοντας εμπορικές πληροφορίες επί των τιμών, των ανταγωνιστών και των πελατών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατέσσερις λόγους προς στήριξη των αιτημάτων της. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα:

- i) η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, μη αποδεικνύοντας επαρκώς, από απόψεως δικαίου, ότι η Trade-Stomil μετείχε στη σύμπραξη·
- ii) η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως όταν έκρινε ότι η Trade-Stomil μετείχε στη σύμπραξη για τρεις μήνες·
- iii) η Επιτροπή δεν έχει την αρμοδιότητα να απευθύνει στην Trade-Stomil απόφαση βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- iv) η Επιτροπή παρέβη εξάλλου το άρθρο 81 ΕΚ, κρίνοντας ότι η Trade-Stomil ενεργούσε ως ψευδαντιπρόσωπος της Dwoy·
- v) η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως όταν έκρινε ότι η Trade-Stomil ενήργησε ως ψευδαντιπρόσωπος της Dwoy·
- vi) η Επιτροπή προσέβαλε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, υπολογίζοντας το πρόστιμο βάσει του σωρευτικού κύκλου εργασιών της Dwoy και της Trade-Stomil·
- vii) η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως όταν επέβαλε πρόστιμο στην Trade-Stomil βάσει του σωρευτικού κύκλου εργασιών της Dwoy και της Trade-Stomil και όχι βάσει μόνο του κύκλου εργασιών της Trade-Stomil·
- viii) η Επιτροπή προσέβαλε την αρχή της ισότητας, υπολογίζοντας το βασικό ποσό του προστίμου ως εάν η Trade-Stomil, η οποία ήταν απλός πράκτορας, χωρίς κανένα έλεγχο επί των ποσοτήτων ή των τιμών, ήταν προμηθευτής/παραγωγός·
- ix) η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση να τηρεί τους κανόνες που έχει επιβάλει στον εαυτό της, μη λαμβάνοντας υπόψη τον παθητικό ή παρακολουθητικό χαρακτήρα της συμμετοχής της Trade-Stomil στη σύμπραξη·
- x) η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση να τηρεί τους κανόνες που έχει επιβάλει στον εαυτό της, μη μειώνοντας το πρόστιμο λόγω μη εφαρμογής·
- xi) η απόφαση της Επιτροπής προσέβαλε την αρχή της αναλογικότητας κατά την επιμέτρηση των προστίμων·
- xii) η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, παραλείποντας να προβεί σε ακρόαση της Trade-Stomil, ως προς τη βάση επί της οποίας σκοπούσε να ασκήσει εξωεδαφική αρμοδιότητα·

xiii) η Επιτροπή δεν απέδειξε τον εκ προθέσεως ή εξ αμελείας χαρακτήρα της παραβάσεως, ούτε προέβη σε ακρόαση της Trade-Stomil συναφώς·

xiv) η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά τον υπολογισμό του προστίμου.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-122/05, Οικονομίδης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ιωάννης Οικονομίδης (Woluwé-St-Etienne, Βέλγιο)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναρέσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που δέχεται τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από το παράνομο της διαδικασίας διορισμού και από την παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, καθώς και από το άρθρο 31 του ΚΥΚ και ακυρώνει τον διορισμό άλλου προσώπου στη θέση προϊσταμένου της μονάδας «Εφαρμοσμένη βιοτεχνολογία και γονιδιωματική» και, κατά συνέπεια, απορρίπτει την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος πρωτοδίκως για τη θέση αυτή·
- αποφαινόμενο το ίδιο επί της διαφοράς, να δεχθεί τα αιτήματα της καδής πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια, να απορρίψει την προσφυγή στην υπόθεση F-122/05·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης για να αποφανθεί αυτό επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα δικά του έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2006, της οποίας ζητείται η εξαφάνιση στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναίρεσης, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2004, για τον διορισμό άλλου προσώπου στη θέση προϊστάμενου μονάδας και, κατά συνέπεια, την απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης κατά της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από την εσφαλμένη εν προκειμένω εφαρμογή της νομολογίας «Kratz» ⁽¹⁾, στο μέτρο που η νέα ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση που αφορά τις κρίσιμες διατάξεις του ΚΥΚ και της αποφάσεως ΣΜΕ ⁽²⁾ της Επιτροπής, είναι διαφορετική από αυτήν που ίσχυε στο πλαίσιο της υποθέσεως «Kratz», γεγονός το οποίο δεν έλαβε υπόψη το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσης που προβάλλει η Επιτροπή αντλείται από την φερόμενη αντίφαση του σκεπτικού της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία συνίσταται πρώτον στη διαπίστωση της εφαρμογής της αρχής της διακρίσεως των καθηκόντων και του βαθμού, της δυνατότητας πληρώσεως της θέσεως μόνο μέσω μεταθέσεως, οπότε ο βαθμός με τον οποίο διορίζεται ο υποψήφιος είναι αυτόματως αυτός τον οποίο είχε κατά την ημέρα του διορισμού, ενώ το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης καταλήγει στη συνέχεια ότι υφίσταται υποχρέωση δημοσιεύσεως θέσεων ανά ομάδες των δύο βαθμών.

Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αν πρέπει να γίνει δεκτή η υποχρέωση δημοσίευσης των θέσεων προϊσταμένου μονάδας κατά ζεύγη βαθμών, όπως επιβάλλεται στα θεσμικά όργανα με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο προσφεύγων πρωτοδίκως δεν θα είχε νόμιμο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής και η προσφυγή του θα έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Κατά την Επιτροπή, η προσβαλλόμενη απόφαση υπερβαίνει έτσι το αντικείμενο του δικογράφου της προσφυγής πρωτοδίκως.

⁽¹⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαΐου 1995, T-10/94, Kratz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1455.

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004, C (2004) 1597, σχετικά με στελέχη μέσου επιπέδου, που δημοσιεύθηκε στις *Informations administratives* αριθ. 73/2004 της 23ης Ιουνίου 2004.

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — E. ON Földgáz Trade κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-57/07)

(2007/C 95/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: E.ON Ruhrgas International AG (Εσσεν, Γερμανία) και E.ON Földgáz Trade Zrt. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: G. Wiedermann και T. Lübbig, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφεύγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την τέταρτη παράγραφο στο κάτω μέρος της πρώτης σελίδας της περιεχόμενης στο υπ. αριθ. 30783 έγγραφο αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση M.3696, η οποία απευθύνθηκε στην E.ON Ruhrgas International AG· να ακυρώσει την περιεχόμενη στο υπ. αριθ. 924 έγγραφο απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση M.3696, η οποία απευθύνθηκε επίσης στην E.ON Ruhrgas International AG και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την από 21 Δεκεμβρίου 2005 απόφασή της, η Επιτροπή κήρυξε συμβατή με την κοινή αγορά και τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο την αγορά δύο συγγερικών εταιριών φυσικού αερίου από την προσφεύγουσα E.ON Ruhrgas International AG, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή θα τηρούσε ορισμένες προϋποθέσεις και υποχρεώσεις.

Μία από τις υποχρεώσεις που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα αφορούσε την οργάνωση και εφαρμογή προγράμματος αποδεσμεύσεως του φυσικού αερίου στην συγγερική αγορά. Η αρχική τιμή δημοπρατήσεως καθορίστηκε σε 95 % του σταθμισμένου μέσου κόστους του φυσικού αερίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι μικτές απώλειες που θα υφίστατο, ενδεχομένως, η προσφεύγουσα, λόγω του ότι η τελική τιμή δημοπρατήσεως θα υπολειπόταν του σταθμισμένου μέσου κόστους του φυσικού αερίου, δεν θα υπερβαίνουν το ποσό των 26 εκατομμυρίων ευρώ.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε με τα επίδικα έγγραφα ότι οι απώλειες τις οποίες θα υφίστατο, ενδεχομένως, η προσφεύγουσα στο πλαίσιο δεδομένης δημοπρασίας θα αντισταθμίζονταν από τα κέρδη που θα πραγματοποιούσε από άλλες δημοπρασίες. Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το βάσιμο του ισχυρισμού αυτού και υποστηρίζουν ότι οι απώλειες από τις δημοπρασίες αποδεσμεύσεως του φυσικού αερίου δεν πρέπει, κατ' ανάγκην, να συμψηφισθούν με τα κέρδη που θα πραγματοποιηθούν, ενδεχομένως, από μελλοντικές δημοπρασίες.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η αύξηση εκ μέρους της Επιτροπής των οικονομικών επιβαρύνσεων και, συνεπώς, η μεταγενέστερη μεταβολή των εννόμων υποχρεώσεων που απορρέουν από την από 21 Δεκεμβρίου 2005 απόφασή της στερείται νομίμου βάσεως.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του Εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής ⁽¹⁾, καθόσον, αφενός, στις συζητήσεις για το περιεχόμενο των επίδικων εγγράφων δεν ακούστηκαν όλα τα μέλη της Επιτροπής και, αφετέρου, οι σχετικές εξουσίες δεν μεταβιβάστηκαν προσηκόντως στην αρμόδια Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 του εν λόγω Εσωτερικού κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 308, σ. 26, όπως έχει τροποποιηθεί.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — BYK-Chemie κατά ΓΕΕΑ (Substance for Success)**(Υπόθεση T-58/07)**

(2007/C 95/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι J. Kroher και A. Hettenkofer)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 9ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση R0816/2006-4).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Substance for Success» για προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 1, 40-42 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 3 660 552).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (⁽¹⁾), διότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ούτε στερείται του απαιτούμενου διακριτικού χαρακτήρα ούτε πρέπει να παραμείνει ελεύθερο για τις συναλλαγές.

(⁽¹⁾) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-59/07)**

(2007/C 95/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polimeri Europa S.p.A. (Μπρίντζι, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa e F. M. Moretti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση και να συναγάγει τις ανάλογες συνέπειες ως προς το ύψος της κύρωσης που της επιβλήθηκε,

— επικουρικά, να ακυρώσει ή να μειώσει την κύρωση,

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση C(2006) 5700 τελ., της 29ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/E/38.638 — Καουτσούκ από βουταδιένιο και καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο που παρασκευάζεται με πολυμερισμό γαλακτώματος (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εταιρία POLIMERI EUROPA, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παραβίασε το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθόσον οι επιχειρήσεις αυτές συμφώνησαν επί ορισμένων τιμών για τα παραπάνω αναφερόμενα προϊόντα (στο εξής: επίμαχα προϊόντα), κατένειμαν τους πελάτες μέσω συμφωνιών για αποφυγή του επιθετικού ανταγωνισμού και αντάλλαξαν εμπιστευτικά εμπορικά στοιχεία.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, η POLIMERI EUROPA ισχυρίζεται καταρχάς ότι υπήρξαν σοβαρές διαδικαστικές παραβάσεις και ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή (i) εφάρμοσε κατά μη ενδεδειγμένο τρόπο το λεγόμενο πρόγραμμα επιείκειας, (ii) εξέδωσε αδικαιολόγητα και ανεξήγητα μια δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων, αλλοιώνοντας όμως τη λειτουργία της, (iii) καταλόγισε, για πρώτη φορά με την προσβαλλόμενη απόφαση, στην εταιρία POLIMERI EUROPA την αποκλειστική ευθύνη για πραγματικά περιστατικά που είχαν λάβει χώρα κατά το χρονικό διάστημα που την ευθύνει στον τομέα των επίμαχων προϊόντων είχε η εταιρία Syndial S.p.A. και όχι η ίδια η προσφεύγουσα, (vi) προέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε νέα ποσοτική εκτίμηση της αγοράς, η οποία διέφερε από εκείνη που είχε χρησιμοποιηθεί προηγουμένως.

Η προσφεύγουσα παρατηρεί στη συνέχεια ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει ουσιαστικές πλημμέλειες λόγω: (i) μη διεξαγωγής έρευνας καθώς και ελλিপών και αντιφατικών αιτιολογιών κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς, καθόσον η Επιτροπή αξιολόγησε από κοινού τους τομείς του καουτσούκ από βουταδιένιο και του καουτσούκ από στυρόλιο και βουταδιένιο από πολυμερισμό γαλακτώματος — χωρίς όμως να λάβει υπόψη της το φυσικό καουτσούκ — και προέβη σε αδικαιολόγητη ποσοτική εκτίμηση της αγοράς, (ii) εσφαλμένου καταλογισμού στην POLIMERI EUROPA της ευθύνης για περιστατικά αναγόμενα σε χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν είχε η ίδια την ευθύνη της διαχείρισης των εν λόγω προϊόντων, αλλά μια άλλη εταιρία, (iii) μη διεξαγωγής έρευνας καθώς και ελλিপών και αντιφατικών αιτιολογιών κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, (iv) μη διεξαγωγής έρευνας καθώς και ελλিপών και αντιφατικών αιτιολογιών όσον αφορά τις αποδείξεις για παράνομες ενέργειες εντός της αγοράς του καουτσούκ από βουταδιένιο.

Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η κύρωση που της επιβλήθηκε είναι παράνομη λόγω: (i) παραβίασης της υποχρέωσης αξιολόγησης των πραγματικών επιπτώσεων της παράβασης, (ii) ελλίπους αιτιολογίας και παραβίασης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, όσον αφορά την προσαύξηση προς τον σκοπό αποτροπής μελλοντικών παραβάσεων, (iii) εσφαλμένου υπολογισμού της διάρκειας της παράβασης, αν ληφθούν υπόψη τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, (iv) εσφαλμένων αιτιολογιών και παραβίασης των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας, όσον αφορά την εφαρμογή του θεσμού της υποτροπής, (iv) μη εφαρμογής του ελαφρυντικού στοιχείου που συνίσταται στη μη εκτέλεση των υποτιθέμενων συμφωνιών ή της υποτιθέμενης εναρμονισμένης πρακτικής.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-60/07)

(2007/C 95/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2006/932/EK της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ, ως προς το μέρος που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο της Ισπανίας προσβάλλει την ως άνω απόφαση, στο μέτρο που η απόφαση αυτή περιλαμβάνει χρηματοδοτική διόρθωση, σε σχέση με μη πλήρωση των περιβαλλοντικών προϋποθέσεων όσον αφορά την απόσυρση οπωροκηπευτικών για τη διατροφή ζώων στην Comunidad Valenciana κατά τα οικονομικά έτη 2001, 2002 και 2003, για ποσά 2 858 447,88 ευρώ, 4 357 238,89 ευρώ και 3 679 878,76 ευρώ, αντιστοίχως.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το προσφεύγον προβάλλει:

- Ανυπαρξία των παρατυπιών που καταγγέλλει η Επιτροπή, δεδομένου ότι η κανονιστική ρύθμιση της Comunidad Valenciana δεν προβλέπει παράλληλο σύστημα βιοαποικοδόμησης.
- Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας με την πραγματοποιηθείσα χρηματοδοτική διόρθωση, στο μέτρο που, αφενός, η Επιτροπή δεν απέδειξε ποιο είναι το πραγματικό ποσό του οικονομικού κινδύνου που οι υποτιθέμενες παρατυπίες προκάλεσαν στο ΕΓΤΠΕ και, αφετέρου, οι έλεγχοι που διενήργησαν οι ισπανικές αρχές όσον αφορά την απόσυρση προϊόντων για τη διατροφή ζώων ήσαν πολύ καλύτεροι από αυτούς που απαιτεί η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.
- Επικουρικός, έλλειψη εν μέρει νομικής βάσεως της εφαρμοσθείσας χρηματοδοτικής διορθώσεως.

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-61/07)

(2007/C 95/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το υπόμνημα της 14.12.2006, αριθ. 12244, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα DOCUP Lazio (Ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού για το Λάτιο) (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 009),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 19.12.2006, αριθ. 12528, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα DOCUP Piemonte (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 007),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 20.12.2006, αριθ. 12558, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: POR Puglia (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την Περιφέρεια της Απουλίας) (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 009),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 16.1.2007, αριθ. 00321, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα DOCUP Lazio (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 009),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 16.1.2007, αριθ. 00322, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Βεβαίωση και δήλωση ενδιάμεσων δαπανών και αίτηση πληρωμής. DOCUP Veneto, στόχος 2, 2000-2006 (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 005),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 16.1.2007, αριθ. 00324, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα POR Sardegna 2000-2006 (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 010),

- να ακυρώσει το υπόμνημα της 16.1.2007, αριθ. 00325, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα POR Campania 2000-2006 (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 007),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 18.1.2007, αριθ. 00425, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: DOCUP Toscana, στόχος 2 (αριθ. CCI 1999 IT 162 DO 001),
- να ακυρώσει το υπόμνημα της 18.1.2007, αριθ. 00427 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια για την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες — που έχει ως αντικείμενο: Πληρωμές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το ποσό που ζητήθηκε. Σχετ.: Πρόγραμμα POR Puglia (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 009),
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς και προγενέστερες σχετικές πράξεις και να καταδικάσει συνεπώς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004, σ. 55.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/07 P)

(2007/C 95/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Martin, επικουρούμενος από τον C. Falmagne, δικηγόρο)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: José Antonio de Brito Sequeira Carvalho

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05·

- να απορρίψει την προσφυγή του J. A. de Brito Sequeira
- να ορίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα τόσο στην παρούσα διαδικασία όσο και στην ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης δική.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) δέχθηκε μερικώς την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιόν του και ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2004 με την οποία είχε απαγορευθεί στον προσφεύγοντα η πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής καθώς και τις αποφάσεις περί αυτεπάγγελτης παράτασης της αναρρωτικής του άδειας.

Η Επιτροπή στηρίζει την αίτηση αναίρεσως, αφενός, στο γεγονός ότι το ΔΔΔ εξέδωσε απόφαση *ultra petita*, ακυρώνοντας την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2004 με την οποία απαγορεύθηκε στον προσφεύγοντα η πρόσβαση στα κτίριά της, και, αφετέρου, στο ότι η αναρριζόμενη απόφαση παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ΔΔΔ αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των αποφάσεων και παρέβη το άρθρο 59, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, του ΚΥΚ. Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ΔΔΔ, με την ερμηνεία που έδωσε με την αναρριζόμενη απόφαση στο άρθρο 59, παράγραφος 5, του ΚΥΚ, αλλοίωσε τη διαδικασία διαιτησίας την οποία προβλέπει το άρθρο αυτό.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2007 — Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Υπόθεση T-63/07)

(2007/C 95/101)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mühlens GmbH & Co. KG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Eickemeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E. (Jaen, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του καθού, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση R 761/2006-2·
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 3 467 651.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό κοινοτικό σήμα «tosca de FEDEOLIVA» για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 16, 29, 35 και 39 (αίτηση αριθ. 3 467 651)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα κοινοτικά και εθνικά λεκτικά σήματα «TOSCA» για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 3 (είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, μη φαρμακευτικά σκευάσματα και καλλυντικά, σκευάσματα για περιποίηση μαλλιών, οδοντόπαστες, σαπούνια)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', καθώς και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, και παράβαση ουσιώδους τύπου που προβλέπεται στα άρθρα 43, παράγραφος 1, 73 και 74, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («350»)

(Υπόθεση T-64/07)

(2007/C 95/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Δημοκρατία της Πολωνίας) (εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο D. Rzażewska)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την υπ' αριθ. 1033/2006-4 απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2006 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «350» για προϊόντα της κλάσεως 16

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα (⁽¹⁾), καθώς και σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το σημείο «350» δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα και είναι ικανό να διακρίνει τα σχετικά εμπορεύματα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («250»)

(Υπόθεση T-65/07)

(2007/C 95/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Δημοκρατία της Πολωνίας) (εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο D. Rzażewska)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την υπ' αριθ. 1034/2006-4 απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2006 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «250» για προϊόντα της κλάσεως 16

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα (⁽¹⁾), καθώς και σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το σημείο «250» δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα και είναι ικανό να διακρίνει τα σχετικά εμπορεύματα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ — («150»)**(Υπόθεση T-66/07)**

(2007/C 95/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Δημοκρατία της Πολωνίας) (εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο D. Rzażewska)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την υπ' αριθ. 1035/2006-4 απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2006 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «150» για προϊόντα της κλάσεως 16

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθόσον, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το σημείο «150» δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα και είναι ικανό να διακρίνει τα σχετικά εμπορεύματα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2007 — Ford Motor κατά ΓΕΕΑ (FUN)**(Υπόθεση T-67/07)**

(2007/C 95/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: R. Ingerl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 1135/2006-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «FUN» για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσης 12 (αίτηση καταχώρισης αριθ. 4 509 808).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής και της αίτησης καταχώρισης.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, καθόσον ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου των ενδείξεων που περιγράφουν χαρακτηριστικά των προϊόντων ή παροχών εφαρμόστηκε εσφαλμένα σε λέξεις του καθημερινού λεξιλογίου που δεν είναι άμεσα περιγραφικές.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, καθόσον έγινε δεκτό, λόγω της εσφαλμένης εφαρμογής και μόνο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, ότι το προς καταχώριση σήμα δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει επαρκή διακριτικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — Cantieri Navali Termoli κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-70/07)**

(2007/C 95/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cantieri Navali Termoli SpA (Termoli Ιταλίας) (εκπρόσωπος: B. Daniela Mammarella, avvocato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- ακύρωση της αποφάσεως,
- καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην Cantieri Navali Termini SpA [αριθ. C 48/2004 (ex N 595/2003)]⁽¹⁾, σύμφωνα με την οποία χαρακτηρίστηκε ως κρατική ενίσχυση, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, η ενίσχυση λειτουργικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού περί της ναυπηγικής βιομηχανίας⁽²⁾, ενίσχυση την οποία η Ιταλία επροτίθετο να χορηγήσει στην προσφεύγουσα για το πλοίο C.180 (πρώην C.173), καθόσον δεν έγινε δεκτή η δεκάμηνη παράταση της προθεσμίας παραδόσεως του σκάφους, τεκμαιρομένου του ότι οι προβληθέντες από την προσφεύγουσα λόγοι της καθυστέρησης (επίπτωση των γεγονότων της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στη Νέα Υόρκη, αναγκαιότητα τροποποιήσεων τεχνικής φύσεως, επίπτωση φυσικών καταστροφών) δεν πληρούσαν τα οριζόμενα στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του προαναφερθέντος κανονισμού.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει:

α) Τυπική πλημμέλεια λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ως προς:

- τη φερόμενη έλλειψη αιτιώδους συναφείας εν προκειμένω σε σχέση με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Συναφώς, υποστηρίζεται ότι, σε αντίθεση προς τον τομέα της ναυπηγείας των κρουαζιερόπλοιων, ο τομέας της ναυπηγείας των πλοίων μεταφοράς πετροχημικών προϊόντων, όπου δραστηριοποιείται η προσφεύγουσα, θεωρήθηκε ότι δεν επηρεάστηκε από τα γεγονότα αυτά·
- την εκληφθείσα ως μη αποδειχθείσα επίπτωση των φυσικών καταστροφών που έπληξαν το έδαφος όπου δραστηριοποιείται η προσφεύγουσα·
- την ανάγκη επελεύσεως τεχνικών τροποποιήσεων κατά τη ναυπήγηση.

β) Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, συνιστάμενη στην αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των Chemical Markets και των λοιπών τομέων Shipping για τους σκοπούς της εφαρμογής της επίδικης κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, καθώς και στη μεροληπτική, αόριστη και εκτός των συμφραζομένων ανάγνωση της εκθέσεως του ιδρύματος Clarkson Research, του Νοεμβρίου 2003, στην οποία αποδόθηκε αποφασιστική σημασία, χωρίς να έχει διενεργηθεί αντιπαράθεση συγκεκριμένων και τεκμηριωμένων στοιχείων υιοθετηθέντων και επικυρωθέντων από το Ιταλικό Δημόσιο λόγω αιφνίδιας ανατροπής του προγράμματος των εργασιών.

γ) Υπέρβαση εξουσίας, δοθέντος ότι δεν χώρησε συγκεκριμένη αξιολόγηση και σε σχέση με τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τις συγκεκριμένες περιστάσεις ως προς τη δυνατότητα τυχόν επιπτώσεων επί των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών από την αιτηθείσα παράταση κατά 10 μόλις μήνες και ως προς τη συνακόλουθη συμβατότητα της επίδικης ενισχύσεως λειτουργικού χαρακτήρα με τους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού.

⁽¹⁾ EE L 383, της 28.12.2006, σ. 53.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1540/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, περί των νέων κανόνων ενισχύσεως της ναυπηγικής βιομηχανίας (EE L 202 της 18.7.1998, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2007 — Icuna.Com κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-71/07)

(2007/C 95/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Windey και P. de Bandt, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρωθεί η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2007, περί ακυρώσεως της διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, στο μέτρο που αφορά την παρτίδα αριθ. 2·
- να αναγνωριστεί η εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας και να υποχρεωθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταβολή αποζημιώσεως προς την προσφεύγουσα-ενάγουσα για το σύνολο της ζημίας που έχει υποστεί λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως και να οριστεί πραγματογνώμων για την εκτίμηση της ζημίας αυτής·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικαστεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφασή του της 1ης Δεκεμβρίου 2006, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) που είχε υποβληθεί στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, παρτίδα αριθ. 2: περιεχόμενο των μεταδόσεων ενόψει της δημιουργίας του δικτυακού τηλεοπτικού καναλιού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾ και συνήψε σύμβαση με άλλον προσφέροντα. Η απόφαση αυτή απετέλεσε το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου με ημερομηνία 19 Δεκεμβρίου 2006⁽²⁾. Στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διάταξε, προσωρινώς, και στο μέτρο που το Κοινοβούλιο είχε ήδη συνάψει τη σύμβαση σύμφωνα με την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2006, την αναστολή εκτελέσεως της συμβάσεως. Ύστερα από ακρόαση πραγματοποιηθείσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, το Κοινοβούλιο έλαβε την προσβαλλομένη απόφαση, με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 2007, με την οποία ακύρωσε, όσον αφορά την παρτίδα αριθ. 2, τη εν λόγω διαδικασία προσκλήσεως υποβολής προσφορών.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους. Ο πρώτος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, και τούτο λόγω της αναρμοδιότητας του συντάκτη της πράξεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 101 του δημοσιονομικού κανονισμού⁽³⁾. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι καμιά διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν επιτρέπει στην εντέλ-λουσα εξουσία να ακυρώσει την κατακύρωση δημόσιας συμβάσεως ύστερα από την υπογραφή αυτής με τον ανάδοχο. Εξάλλου, η ίδια ισχυρίζεται ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι το καθού ήταν αρμόδιο για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει του άρθρου 101 του δημοσιονομικού κανονισμού, αυτή η διάταξη δεν του επιτρέπει να προβεί σε μερική ακύρωση της προσκλήσεως υποβολής προσφορών.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ελάττωμα ως προς την αιτιολογία, στο μέτρο που δεν επιτρέπει να καταστούν αντιληπτοί ούτε οι λόγοι που ώθησαν το καθού να λάβει τέτοιο μέτρο ούτε η βάση επί της οποίας στηρίχθηκε αυτό ούτε ο λόγος για τον οποίο η πρόσκληση υποβολής προσφορών ακυρώθηκε μόνο μερικώς, δηλαδή όσον αφορά, αποκλειστικώς, την παρτίδα αριθ. 2.

Εκτός από την ακύρωση της αποφάσεως στις 31 Ιανουαρίου 2007, η προσφεύγουσα ζητεί και αποζημίωση για το σύνολο των ζημιών που υπέστη λόγω της αποφάσεως αυτής.

- (¹) Προκήρυξη δημόσιου διαγωνισμού «Δικτυακό τηλεοπτικό κανάλι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» (ΕΕ 2006 S 87-91412).
- (²) Υπόθεση T-383/06, Icupa.Com κατά Κοινοβουλίου, ΕΕ 2007 C 20, σ. 31.
- (³) Κανονισμός (ΕΚ Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Μαρτίου 2007 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/07)

(2007/C 95/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και C. Blaschke, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο C. von Donat)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2006) 7271 της Επιτροπής, της 27ης Δεκεμβρίου 2006, καθόσον μείωσε τη χρηματοδοτική συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), η οποία είχε εγκριθεί με την απόφαση E(95) 2271 της Επιτροπής, σχετικά με το επιχειρησιακό πρόγραμμα που εκτελείται στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας INTERREG II για τις περιφέρειες του Σάαρ, της Λορένης και του Δυτικού Παλατινάτου στη Γερμανία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή μείωσε τη χρηματοδοτική συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) στο επιχειρησιακό πρόγραμμα της Βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας που εκτελείται στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας INTERREG II στις περιφέρειες του Σάαρ, της Λορένης και του Δυτικού Παλατινάτου.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 (¹), διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για μείωση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι οι αποκλίσεις από το ενδεικτικό πρόγραμμα χρηματοδότησης δεν αποτελούν ουσιώδη μεταβολή του προγράμματος. Ακόμη και αν υπήρχε ουσιώδης μεταβολή του προγράμματος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπήρχε συγκατάθεση της Επιτροπής.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η μείωση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Ειδικότερα, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η μη εφαρμογή του κανόνα περί ελαστικότητας, ο οποίος περιλαμβάνεται στις «Κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη δημοσιονομική τακτοποίηση των επιχειρησιακών μέτρων (1994-1999) των διαρθρωτικών ταμείων» (SEC (1999) 1316), δεν είναι αιτιολογημένη.

Αν υποτεθεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για μείωση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έκανε καμία χρήση της διακριτικής εξουσίας της ως προς το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει μήπως η μείωση της συμμετοχής του ΕΤΠΑ είναι δυσανάλογη.

Τέλος, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, έχει παραβιαστεί η αρχή περί εταιρικής σχέσης.

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2007 — IXI Mobile κατά ΓΕΕΑ — Klein (IXI)

(Υπόθεση T-78/07)

(2007/C 95/109)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IXI Mobile, Inc (Redwood City, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 11ης Ιανουαρίου 2007 στην υπόθεση R 796/2006-2 με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «IXI» για προϊόντα της κλάσεως 9 — Αίτηση αριθ. 723 140

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Jochen und Eckhard Klein GbR

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ixi» για προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή δεκτή για τα επίδικα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η ανακόπτουσα δεν προσκόμισε απόδειξη της ομοιότητας μεταξύ των αντιστοιχών προϊόντων· το τμήμα προσφυγών σχημάτισε αδικαιολόγητα ευρεία αντίληψη όσον αφορά το πεδίο προστασίας του προγενεστέρου σήματος και δεν ανέλυσε ορθά τα κριτήρια που διέπουν την εκτίμηση του παρομοίου χαρακτήρα των προϊόντων. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τους λόγους που υπαγόρευσαν στην προσφεύγουσα την επιλογή του σήματός της, στοιχείο το οποίο κατά την προσφεύγουσα δεν ασκεί επιρροή.

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos κατά ΓΕΕΑ — Polaris Software Lab (POLARIS)

(Υπόθεση T-79/07)

(2007/C 95/110)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SHS Polar Sistemas Informáticos, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Hernández Hernández, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Polaris Software Lab Ltd (Chennai, Ινδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 8ης Ιανουαρίου 2007 στην υπόθεση R 658/2006-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Polaris Software Lab Ltd

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «POLARIS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42 — Αίτηση αριθ. 3 267 713

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «POLAR» προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή δεκτή για όλα τα επίδικα προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου καθόσον i) το προγενέστερο σήμα μπορεί να καλύψει λογισμικό προοριζόμενο για μη ειδικευμένους καταναλωτές, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση, ii) οι μικρές οπτικές και φωνητικές διαφορές μεταξύ των δύο συγκρουομένων σημάτων δεν αρκούν για να αποφευχθεί ο κίνδυνος συγχύσεως και iii) αμφότερα τα σήματα συνδέονται με το ίδιο εννοιολογικό περιεχόμενο.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2007 — JanSport Apparel κατά ΓΕΕΑ (BUILT TO RESIST)

(Υπόθεση T-80/07)

(2007/C 95/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: C. Bercial Arias, C. Casalonga, J. Dimidjian-Lecompte, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση R 1090/2006-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 12ης Ιανουαρίου 2007, που απέρριψε εν μέρει την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος 293 7522 «BUILT TO RESIST» για τα ακόλουθα προϊόντα:

χαρτί, χαρτόνι και προϊόντα αυτών των υλικών που δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις· τυπογραφικό υλικό· υλικά βιβλιοδεσίας· διαφημιστικά φύλλα χαρτιού ή χαρτονιού, λευκώματα, κάρτες αναγγελίας, χάρτινες ή πλαστικές σακούλες, χάρτινες σαλιάρες, βιβλία, ημερολόγια, ετικέτες χαρτονιού, κατάλογοι, πίνακες σχέδια κεντήματος, χαρακτηριστικά, φάκελοι επιστολών, φάκελοι, έντυπα, επισκεπτήρια, βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, φυλλάδια, ενημερωτικά και άλλα έντυπα, φωτογραφίες, εικόνες, πορτραίτα, καρτ ποστάλ, χαρτικά, επιγραφές διεύθυνσης, σφραγίδες διεύθυνσης, (κολλητική ταινία) για χρήσεις γραφείου και νοικοκυριού, κάρτες σελιδοδείκτες, υποχείρια γραφής, πλαστική ταινία συσκευασίας, χαρτί, χαρτόνι και προϊόντα αυτών των υλικών· κόλλες για χρήση γραφείου ή νοικοκυριού· υλικά καλλιτεχνών· πινέλα, γραφομηχανές και είδη γραφείου (εκτός επίπλων)· υλικά διδασκαλίας (εκτός συσκευών)· πλαστικά υλικά συσκευασίας (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)· τυπογραφικοί χαρακτήρες· θήκες μολυβιών, πέννες, επιστολόχαρτο, φάκελοι, πόστερ, χάρτινες σημαίες, προσωπικά ημερολόγια, σημειωματάρια και χαρτί συγκόλλησης· χαλάκι ποντικιού της κλάσεως 16·

δέρμα και απομιμήσεις δέρματος και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων, βαλίτσες και τσάντες ταξιδιού· τσάντες γενικής χρήσεως και αθλητικές τσάντες, μικρές βαλίτσες, θήκες για βαλίτσες, σακίδια πλάτης, σακίδια ημέρας, ενισχυμένα σακίδια, σακίδια πλάτης, τσάντες σκι, βιβλιοφόροι, σάκος αγορών, υφασμάτινες τσάντες, σακίδια ποδηλάτου, τσάντες, ιματιοφύλακες, βαλίτσες, βαλίτσες με ρόδες, χαρτοφύλακες, πορτοφόλια, ομπρέλες και αλεξήλια, θήκες επαγγελματικών καρτών, πορτοφόλια, λουριά, μαξιλαράκια και ζώνες και άλλα προϊόντα συναφή με τα ανωτέρω εφόσον εμπίπτουν στην κλάση 18· και

ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοπορίας της κλάσης 25 και

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το εθνικό λεκτικό σήμα «BUILT TO RESIST» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 18 και 25 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 293 7522

Απόφαση του Εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου.

Πρώτον, σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του αιτουμένου λεκτικού σήματος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτός δίνει τη δυνατότητα στο οικείο κοινό να ξεχωρίσει αμέσως και χωρίς άλλη σκέψη οποιοδήποτε χαρακτηριστικό των προσφερομένων προϊόντων. Το γεγονός και μόνον ότι το αντιτασσόμενο λεκτικό σήμα θυμίζει τα οικεία προϊόντα δεν αρκεί, κατά την προσφεύγουσα, για την άρνηση της καταχώρισεως και για την παροχή της προστασίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ'. Επιπλέον η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά πάγια νομολογία ακόμη και αν ένα σήμα ενδέχεται να επιδιώκει διαφημιστικούς σκοπούς πέραν της βασικής λειτουργίας του ως εμπορικού σήματος, η αίτηση καταχώρισεως δεν πρέπει να απορρίπτεται. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι το γεγονός ότι το λεκτικό σήμα έχει καταχωρηθεί ως εθνικό σήμα στις Ηνωμένες Πολιτείες για τα ίδια προϊόντα αποδεικνύει ότι μπορεί να γίνει αντιληπτό από το κοινό και μάλιστα από τους αγγλόφωνους καταναλωτές ως ενδεικτικό της εμπορικής προέλευσης.

Δεύτερον, σχετικά με τον ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το λεκτικό σήμα ενέχει κάποιο διακριτικό χαρακτήρα λόγω του οποίου η αίτηση καταχώρισεως θα πρέπει να προχωρήσει.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2007 —
Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme κ.λπ. κατά
Επιτροπής

(Υπόθεση T-198/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 237 της 30.9.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-111/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001-2002)

(2007/C 95/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlos Sanchez Ferriz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Kraemers)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της εκθέσεως σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 2001-2002

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 48 της 25.2.2006, σ. 36 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-413/05 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Προέδρου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Μαρτίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-1/07 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτημα αναστολής εκτελέσεως — Επείγον — Δεν υφίσταται)

(2007/C 95/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Y. Minatchy, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και V. Joriss)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 17ης Νοεμβρίου 2006, περί καταρτίσεως του πίνακα προαχθέντων στον βαθμό Α*11 υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών 2006, ο οποίος δημοσιεύθηκε την ίδια ημέρα στις Διοικητικές πληροφορίες αριθ. 55-2006.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2007 — O'Connor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-12/07)

(2007/C 95/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elizabeth O'Connor (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-L. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία αυτή καθόρισε στους 11 μήνες και 25 ημέρες την ανώτατη περίοδο χορηγήσεως του επιδόματος ανεργίας στην προσφεύγουσα.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής, ήταν στην υπηρεσία του οργάνου αυτού, χωρίς διακοπή, από τις 16 Ιανουαρίου 2001 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005 υπό έξι διαφορετικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι οποίες κατά σειρά συνάψεως ήταν: μια πρώτη σύμβαση έκτακτου υπαλλήλου, μια πρώτη σύμβαση επικουρικού υπαλλήλου, μια δεύτερη σύμβαση έκτακτου υπαλλήλου, μια δεύτερη σύμβαση επικουρικού υπαλλήλου, μια τρίτη σύμβαση έκτακτου υπαλλήλου και τέλος μια σύμβαση συμβασιούχου υπαλλήλου.

Η διοίκηση της αναγνώρισε το δικαίωμα να λάβει επίδομα ανεργίας για ανώτατη περίοδο 11 μηνών και 25 ημερών, στον βαθμό που θεώρησε ότι οι περίοδοι που καλύπτονται από τις συμβάσεις επικουρικού υπαλλήλου έπρεπε να εξομοιωθούν με περιόδους διανυθείσες στην υπηρεσία άλλου πέραν των κοινοτικών οργάνων εργοδότη.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση δικαιώματος, διατηρώντας την στην υπηρεσία της επί περίοδο άνω των πέντε ετών υπό διάφορες συμβάσεις ορισμένου χρόνου και υπό διαφορετικά νομικά καθεστώτα. Αφετέρου, η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 28α, παράγραφος 4, και το άρθρο 96, παράγραφος 4, του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, καθόσον η περίοδος κατά την οποία η προσφεύγουσα εργάστηκε ως επικουρικός υπάλληλος δεν ελήφθη υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — K κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-15/07)

(2007/C 95/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: K (Εκπρόσωπος: Dieter Struck)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Νοεμβρίου 2006·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο σε καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης καθώς και αποζημιώσεως·
- να διαπιστώσει την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, καθώς και την εκούσια και ενσυνείδητη προσβολή του γενικού δικαιώματος της προσωπικότητας·

- να διαπιστώσει την παραβίαση από το καθού-εναγόμενο της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της υποχρέωσης αιτιολόγησεως των διοικητικών ενεργειών και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των εξόδων της προδικασίας και της κύριας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, πρώην υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (από την 1η Ιανουαρίου 1978), αξιώνει από το καθού-εναγόμενο χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη της καθώς και αποζημίωση λόγω του τρόπου με τον οποίο αυτό ενήργησε ενόψει της προσβολής του γενικού δικαιώματός της στην προσωπικότητα και των εξαιρετικών περιστάσεων που είχαν ως αποτέλεσμα την αναπηρία της.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Μαρτίου 2007 — Kerelov κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-19/07)

(2007/C 95/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων): Georgi Kerelov (Pazardzhik, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: Angel Kerelov, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής): Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/43/06-CJ, της 6ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη μη εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων για μελλοντικές προσλήψεις του διαγωνισμού αυτού·
- να αναγνωριστεί ως ανυπόστατη και, ενδεχομένως, να ακυρωθεί ως παράνομη η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/43/06-CJ της 2ας Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό του από τον διαγωνισμό αυτόν·
- να υποχρεωθεί η καθής να του καταβάλει κατ' αποκοπήν αποζημίωση εκτιμωμένη *ex aequo et bono* σε 120 491,28 ευρώ (δύο έτη μισθών), μετά των νομίμων τόκων, υπολογιζομένων από την ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής για τις υλικές ζημιές και την ηθική βλάβη που ο προσφεύγων υπέστη κατόπιν των παρανόμων αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού·
- να καταδικασθεί η καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την πρώτη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ο προσφεύγων προβάλλει δέκα λόγους:

- 1) τα τακτικά μέλη της εξεταστικής επιτροπής δεν μπόρεσαν να κρίνουν ελευθέρως τους υποψηφίους, στο μέτρο που ο πρόεδρος αυτής και ο αναπληρωτής του ήσαν ιεραρχικώς προϊστάμενοί τους·
- 2) τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής δεν γνώριζαν την κύρια γλώσσα του διαγωνισμού (βουλγαρική), και τούτο αντίθετο προς απορρέουσες από πάγια νομολογία επιταγές·
- 3) οι υποψήφιοι ήσαν υποχρεωμένοι να μεταφράσουν μη συγκρίσιμα, ως προς την έκταση και τις δυσχερείες, και ανάλογα με τις επιλεγείσες προς μετάφραση γλώσσες, κείμενα·
- 4) η βαθμολογία των γραπτών δοκιμασιών υπήρξε αυθαίρετη, δεδομένου ότι η εξεταστική επιτροπή δεν είχε γνώση της βουλγαρικής γλώσσας·
- 5) η διάρκεια της προφορικής δοκιμασίας διέφερε ανάλογα με τον υποψήφιο·
- 6), 7) και 8) αφενός, τα κριτήρια που η εξεταστική επιτροπή εφάρμοσε για την αξιολόγηση των προφορικών δοκιμασιών δεν αντιστοιχούν στον σκοπό αυτών των δοκιμασιών και, αφετέρου, η δοθείσα βαθμολογία είναι αυθαίρετη όσον αφορά ορισμένους υποψηφίους·
- 9) οι υποψήφιοι στερήθηκαν του δικαιώματός τους ουσιαστικής επανεξέτασως, στο μέτρο που ο πίνακας επιτυχόντων για μελλοντικές προσλήψεις καταρτίστηκε κατά τρόπο οριστικό και κυκλοφόρησε πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των είκοσι ημερών που, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, προβλεπόταν για την άσκηση του δικαιώματος αυτού·
- 10) η εξεταστική επιτροπή αξιολόγησε τις δοκιμασίες του προσφεύγοντος, ειδικότερα την προφορική δοκιμασία του, κατά τρόπο παράτυπο, δικαιολογώντας τη βαθμολογία της κατά τρόπο ακατανόητο, ασυνάρτητο και αλυσιτελή.

Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) αμφισβητεί το υποστατό των γεγονότων επί των οποίων στηρίχθηκε η εξεταστική επιτροπή προκειμένου να λάβει την απόφαση αυτή, συγκεκριμένα το ότι αυτός προσπάθησε να έρθει σε επαφή με τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής·
- 2) αμφισβητεί την εξουσία της εξεταστικής επιτροπής να αποκλείσει υποψήφιο διαγωνισμού για τέτοιους λόγους, δοθέντος ότι η εξουσία αυτή ανήκει, κατά τη γνώμη του, στην EPSO (Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού)·

- 3) υποστηρίζει ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι η εξεταστική επιτροπή διαθέτει τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να την ασκήσει ύστερα από την κατάρτιση του πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις.

Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2007 — Lafili κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-22/07)

(2007/C 95/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Paul Lafili (Genk, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- την ακύρωση της απόφασως περί κατατάξεώς του στο βαθμό AD 13, κλιμάκιο 5, όπως περιλαμβάνεται στο υπηρεσιακό σημείωμα της DG ADMIN (ΓΔ Διοίκηση) της 11ης Μαΐου 2006 και στο εκκαθαριστικό αποδοχών του Ιουνίου 2006 καθώς και στα επόμενα εκκαθαριστικά αποδοχών·
- την επαναφορά του, με ισχύ από την 1η Μαΐου 2006, στο βαθμό AD 13, κλιμάκιο 2, με διατήρηση του συντελεστή πολλαπλασιασμού 1,1172071·
- την αποκατάσταση στο ακέραιο της σταδιοδρομίας του, με αναδρομική ισχύ από την 1η Μαΐου 2006 και μέχρι την ημερομηνία κατατάξεώς του στον κατ' αυτόν τον τρόπο διορθωμένο βαθμό και κλιμάκιο (συμπεριλαμβανομένης της αξιολογήσεως της πείρας του στην τοιουτοτρόπως διορθωμένη κατάσταση, των δικαιωμάτων του προαγωγής και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του) συμπεριλαμβανομένης εν προκειμένω της καταβολής τόκων υπερημερίας με βάση το επιτόκιο που έχει οριστεί από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες συναλλαγές χρηματοδοτήσεως, που ίσχυε κατά την κρίσιμη περίοδο, προσηυξημένο κατά δύο μονάδες, επί του συνόλου των ποσών που αναλογούν στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν στην κατάταξη του όπως αυτή ορίζεται στη σχετική απόφαση και σ' αυτήν που θα δικαιούνταν μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα ληφθεί η απόφαση περί ορθής κατατάξεώς του·
- την καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής, κατετάγη στο βαθμό A4, κλιμάκιο 7, μέχρι την προτεραιάν της θέσεως σε ισχύ του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ). Την 1η Μαΐου 2004, η κατάταξη αυτή μετετράπη στο βαθμό A*12, κλιμάκιο 7, με συντελεστή πολλαπλασιασμού 0,9442490 (κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ). Την 1η Ιουλίου 2004, ο προσφεύγων έλαβε το βαθμό A*12, κλιμάκιο 8, με τον ίδιο συντελεστή. Στις 22 Ιουλίου 2005, ο προσφεύγων προήχθη, με αναδρομική ισχύ την 1η Μαΐου 2004, στο βαθμό A*13, κλιμάκιο 1, με συντελεστή 1,1172071 (κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 6, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ). Ο προσφεύγουσα κατετάγη, με ισχύ από την 1η Μαΐου 2006, στο βαθμό AD 13, κλιμάκιο 5, και, δυνάμει αποφάσεως DG ADMIN της 11ης Μαΐου 2006 με συντελεστή πολλαπλασιασμού 1.

Στο πλαίσιο της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μια τέτοια κατάταξη: i) συνιστά παράβαση, ιδίως, των άρθρων 44 και 46 του ΚΥΚ καθώς και του άρθρου 7 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ· ii) πάσχει από έλλειψη αρμοδιότητας· iii) συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ειδικότερα, κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή ερμηνεύει εσφαλμένως το άρθρο 7, παράγραφος 7, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, στο μέτρο που θεωρεί ότι, όταν ένας συντελεστής πολλαπλασιασμού υπερβαίνει το 1, το υπερβάλλον μέρος θα πρέπει να μετατραπεί σε αρχαιότητα ως προς το κλιμάκιο.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαρτίου 2007 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής

(Υπόθεση F-58/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η ογγρική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 190 της 12.8.2006, σ. 35.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαρτίου 2007 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η ογγρική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 294 της 2.12.2006, σ. 65.